



SENAT  
RZECZYPOSPOLITEJ  
POLSKIEJ

X kadencja

# Zapis stenograficzny

z posiedzenia  
Komisji Obrony Narodowej (37.)

25 października 2022 r.

Porządek obrad:

1. Informacja ministra obrony narodowej na temat polityki uzbrojenia.

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 34)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący  
Jarosław Rusiecki)

PRZEWODNICZĄCY  
**JAROSŁAW RUSIECKI**

Dzień dobry państwu.  
(Rozmowy na sali)

Pozwolę sobie już rozpocząć kolejne posiedzenie senackiej Komisji Obrony Narodowej.

Nasze posiedzenie, Szanowni Państwo, odbywa się w sposób stacjonarny i zdalny.

Po zapoznaniu się z listą obecności stwierdzam, że jest kworum niezbędne do działania, choć na dzisiejszym posiedzeniu komisji nie będziemy podejmowali uchwał, jest to posiedzenie związane z realizacją naszego planu pracy.

A zaplanowaliśmy punkt: informacja ministra obrony narodowej na temat polityki uzbrojenia.

Witam serdecznie panie i panów senatorów obecnych w sali, jak również pracujących i uczestniczących w posiedzeniu komisji w sposób zdalny. Witam serdecznie naszych gości. Witam pana ministra Wojciecha Skurkiewicza, sekretarza stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej – witam serdecznie. Witam pana kmdra Jarosława Wypijewskiego, szefa zespołu w Departamencie Zwierzchnictwa nad Siłami Zbrojnymi w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego. W sposób szczególny i odświętny, jeśli mogę tak powiedzieć, witam pana gen. dyw. Dariusza Plutę, zastępcę szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Szanowni Państwo, dzisiaj 25 października, a więc Święto Sztabu Generalnego WP. Miałem okazję uczestniczyć w uroczystej zbiórce, na której przekazałem życzenia od komisji dla pana generała. Niemniej panu generałowi obecnemu wśród nas chciałbym przekazać

najlepsze, najserdeczniejsze życzenia, dziękując w ogóle za służbę w sztabie. Działania związane z funkcjonowaniem Sztabu Generalnego są nam bliskie. Panie Generale, możecie liczyć na wsparcie naszej komisji. Jeszcze raz bardzo serdecznie życzę wszystkiego dobrego. Bardzo serdecznie witam pana gen. bryg. Artura Kuptela, szefa Agencji Uzbrojenia. Bardzo serdecznie witam pana płka Krzysztofa Zielskiego, szefa Zarządu Planowania Rzeczowego P-8 w Sztabie Generalnym Wojska Polskiego. Również i panu pułkownikowi składam najlepsze życzenia. Serdecznie witam pana Mateusza Sarosieka, zastępcę dyrektora Departamentu Polityki Zbrojeniowej w Ministerstwie Obrony Narodowej.

Szanowni Państwo, jak powiedziałem, temat posiedzenia jest związany z realizacją planu pracy komisji przyjętego na 2022 r.

Poproszę pana ministra o wprowadzenie do tematu: polityka uzbrojenia.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

SEKRETARZ STANU  
W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ  
**WOJCIECH SKURKIEWICZ**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Ja powiem tylko kilka zdań tytułem wstępu, a później poproszę pana gen. Plutę, pana gen. Kuptela, jak i pana dyrektora Sarosieka o uzupełnienie tej ogólnej informacji.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Polityka uzbrojenia prowadzona przez resort obrony narodowej jest oparta przede wszystkim na wzmocnieniu czy wzmacnianiu zdolności obronnych Rzeczypospolitej oraz całego systemu bezpieczeństwa narodowego. Resort obrony narodowej konsekwentnie odbudowuje potencjał

militarny i obronny naszego kraju. Główny wysiłek skupiony jest na pozyskaniu nowego, nowoczesnego sprzętu wojskowego spełniającego wymagania współczesnego pola walki. Priorytetem jest lokowanie zamówień w polskim przemyśle zbrojeniowym, który otrzymuje zamówienia odpowiadające bazie posiadanych możliwości. Jednak ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych i obecną sytuację w zakresie bezpieczeństwa zachodzi również konieczność dywersyfikacji źródeł pozyskania sprzętu wojskowego. I chciałbym od razu wyjaśnić jedną kwestię, o której mówiłem kilkadziesiąt minut temu na posiedzeniu sejmowej Komisji Obrony Narodowej. My praktycznie maksymalnie wykorzystujemy polski przemysł obronny w stosunku do jego potencjału wytwórczego, jeżeli chodzi o dzisiejszą sytuację, i co do tego nie ma najmniejszej wątpliwości. Zdajemy bowiem sobie sprawę z tego, że wsparcie tego przemysłu i zamówienia lokowane w rodzimym przemyśle zbrojeniowym to dalekosiężne działanie, wybiegające daleko do przodu, jeżeli mamy na myśli zapewnienie bezpieczeństwa Polsce i zapewnienie ciągłości dostaw zarówno sprzętowych, jak i amunicyjnych. Dlatego też, zdając sobie sprawę z tego, że po pierwsze, nie wszystko jest możliwe do zrealizowania w polskim przemyśle zbrojeniowym, a po drugie, że również jego potencjał w różnych aspektach nie jest zadowalający czy np. straciliśmy – mówię o przemyśle – kompetencje i trudno jest dzisiaj odtworzyć te kompetencje, lokujemy nasze zamówienia również u partnerów zagranicznych.

Wysoka Komisjo, jeżeli chodzi o działania związane z polityką zbrojeniową, które są prowadzone przez resort obrony narodowej, w sposób szczególny realizujemy je, identyfikując potrzeby w zakresie zdolności operacyjnych, które są odzwierciedlone w Programie Rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Ta sytuacja, z którą mamy dziś do czynienia, sytuacja polityczno-militarna za naszą wschodnią granicą, a szczególnie agresja Federacji Rosyjskiej na Ukrainie, spowodowała również podjęcie pilnych działań, których celem jest wzmocnienie potencjału Sił Zbrojnych w najbliższym czasie, nie tylko w najbliższych miesiącach, ale również w najbliższych latach, co stało się jednym z kluczowych elementów prowadzonej polityki zbrojeniowej.

Na początku 2022 r. przeprowadzono bardzo ważną reformę, reformę, której zasadniczym

celem było usprawnienie obowiązujących w resorcie obrony narodowej procedur oraz harmonizacja kompetencji jego poszczególnych uczestników, w szczególności w odniesieniu do dotychczasowych gestorów i organizatorów systemu funkcjonalnego. Powołanie Rady Modernizacji Technicznej i Agencji Uzbrojenia umożliwiło nie tylko dokonywanie sprawnej weryfikacji istniejących wymagań, ale również ich urealnienie pod kątem możliwości zastosowania istniejących lub planowanych do wprowadzenia konsolidacji odpowiedzialności oraz ograniczenie formalnych czynności, które są podejmowane.

Chciałbym też zwrócić uwagę na jedną bardzo kluczową kwestię. Te zmiany, które wprowadziliśmy od 1 stycznia 2022 r., poza wymogiem przyspieszenia i wprowadzenia bardzo sprawnych działań... One muszą być nacechowane skróceniem całej drogi, jeżeli chodzi o pozyskiwanie sprzętu na wyposażenie Sił Zbrojnych. Bo ten system, który był do tej pory, a któremu bardzo uważnie się przyglądaliśmy i który też modyfikowaliśmy, musieliśmy przeformułować. Zresztą o tym mówił pan premier Mariusz Błaszczak od momentu, kiedy został szefem resortu obrony narodowej, wskazując właśnie ten element instytucjonalnej konsolidacji tych podmiotów w Ministerstwie Obrony Narodowej, które prowadziły działania związane z pozyskiwaniem i wdrażaniem sprzętu wojskowego.

Szanowni Państwo, w ramach tych zmian systemowych połączono 2 procesy: definiowanie wymagań operacyjnych – był to proces, za który był odpowiedzialny Sztab Generalny Wojska Polskiego – oraz opracowywanie wstępnych założeń taktyczno-technicznych – za ten proces odpowiadał Inspektorat Uzbrojenia. To właśnie połączenie tych procesów znacząco wpłynęło na skrócenie czasu pozyskiwania sprzętu wojskowego.

Dodatkowym elementem, i jednocześnie przełomowym, jeśli mówimy o tych działaniach w roku 2022, było wprowadzenie w życie ustawy o obronie Ojczyzny. W tej ustawie, oprócz wielu zmian, które wprowadziliśmy, kluczowa zmiana dotyczy właśnie pozyskiwania sprzętu i modernizacji, szeroko rozumianej modernizacji technicznej. Wprowadziliśmy wysoki i stały wskaźnik finansowania wydatków obronnych. W roku 2023 jest to 3% produktu krajowego brutto. W senackiej Komisji Obrony Narodowej już wkrótce będziemy omawiać budżet resortu

obrony narodowej, ale chciałbym państwu pokazać skalę zmian. W roku 2022 budżet resortu obrony narodowej to 58 miliardów zł. W roku 2023 to budżet w wysokości 97 miliardów 445 milionów zł. To pokazuje skalę zmian rok do roku, jakie zachodzą, jeżeli chodzi o finansowanie obrony narodowej, ale również działań, które podejmuje dziś minister obrony narodowej.

Warto zwrócić uwagę na to, że ustawa o obronie Ojczyzny wprowadziła również nowy mechanizm dodatkowego wsparcia finansowego działań modernizacyjnych. Jest to Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych, którego powołanie otwiera nowe ścieżki pozyskania finansów na modernizację Sił Zbrojnych i tym samym możliwości pozyskania nowoczesnych systemów uzbrojenia dla Wojska Polskiego.

Warto przy tej okazji zwrócić uwagę też na to – to są te względy finansowe – że w ramach zobowiązań ustawowych przedstawiliśmy sejmowej Komisji Obrony Narodowej plan finansowy funduszu wsparcia, ale również, pracując nad ustawą o obronie Ojczyzny, zaakceptowaliśmy poprawkę, którą zgłosiła i którą postulowała parlamentarna opozycja, zmierzającą do tego, aby minister obrony narodowej przedstawił najpierw rządowi, a po akceptacji Rady Ministrów również sejmowej Komisji Obrony Narodowej Pakiet Wzmocnienia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2023–2025. Jest to dokument, który ma gryf: tajne i obejmuje kompleksowo wszystkie te działania, które w ciągu najbliższych 3 lat będą podejmowane i realizowane przez Ministerstwo Obrony Narodowej. Ja bardzo chętnie, jeśli taka będzie wola Wysokiej Komisji, ten pakiet wzmocnienia przedstawię, oczywiście w warunkach odpowiedniego bezpieczeństwa informacyjnego, bo jest to dokument niejawni. Ale warto się z nim zapoznać nawet w kontekście komentarzy i informacji, które często pojawiają się z ust polityków, w tym również polityków opozycji, odnośnie do tych działań, które podejmuje Ministerstwo Obrony Narodowej.

Szanowni Państwo, uwaga, która jest warta podkreślenia: ten Pakiet Wzmocnienia Sił Zbrojnych na lata 2023–2025 został przyjęty przez sejmową Komisję Obrony Narodowej bez nawet jednego głosu sprzeciwu. Powtarzam: bez nawet jednego głosu sprzeciwu. Zatem nasze zdumienie, kierownictwa, ale też wojskowych uczestniczących w posiedzeniach komisji, budzi

to, że osoby, które były za przyjęciem pakietu wzmocnienia czy zapoznały się z elementami tego pakietu wzmocnienia na kilkugodzinnym posiedzeniu Komisji Obrony Narodowej, na którym odpowiadaliśmy na wszystkie szczegółowe pytania, później krytykują te działania, które są realizowane przez Ministerstwo Obrony Narodowej.

Szanowni Państwo, pakiet wzmocnienia zawiera zidentyfikowane przez Siły Zbrojne pilne potrzeby w zakresie rozwoju zdolności, w tym będące m.in. wynikiem doświadczeń wojny na Ukrainie dotyczące operacyjnego wykorzystywania sprzętu wojskowego. Ponadto wskazuje główne kierunki realizowanej polityki zbrojeniowej. Ale tam są także elementy dyslokacyjne dotyczące poszczególnych jednostek, komponentów, również nowo tworzonych, elementy dotyczące tych zadań, które będą realizowane w najbliższym czasie.

W tym miejscu należy również podkreślić, że w zakresie budowy zdolności Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej polski przemysł zbrojeniowy zawsze stanowi ten pierwszy kierunek realizacji zamówienia czy kierowania tych oczekiwań, które artykułuje strona wojskowa. To polski przemysł zbrojeniowy zawsze jest tym pierwszym, odnośnie do którego prowadzimy rozpoznanie co do kompetencji, co do możliwości realizacji zadań, i zawsze polski przemysł obronny jest tym pierwszym, jeżeli chodzi o wybór. Niemniej jednak znaczna część zamówień, które realizuje Agencja Uzbrojenia, to niestety również... No, chcę powiedzieć, że znaczna część jest lokowana w polskim przemyśle zbrojeniowym, ale... Bo są takie sprawy, które naprawdę trudno artykułować. Nam zależy na tym rodzimym przemyśle, ale nie wszystko jesteśmy w stanie zamówić w polskim przemyśle zbrojeniowym. Bo chociażby np. samoloty F-35 czy śmigłowce Apache, które będziemy kupować... No, polski przemysł nie realizuje tego typu platform. Czy chociażby czołgi, w przypadku których zdajemy sobie sprawę, że ich liczba, nasycenie nimi i potencjał muszą być o wiele większe niż dotychczasowe. Dlatego też podmioty w ramach Polskiej Grupy Zbrojeniowej... Ale w realizacji naszych zamówień nie zapominamy również o przemyśle obronnym, który jest reprezentowany przez osoby fizyczne, mówiąc w największym skrócie. To są często spółki akcyjne czy to są podmioty, które mają kapitał prywatny. I o nich również absolutnie nie

zapominamy. Oczywiście najważniejszym elementem, jeżeli chodzi o polski przemysł obrony, są firmy, w których Skarb Państwa posiada pakiet kontrolny, skupione w ramach Polskiej Grupy Zbrojeniowej. Ale są to również te, w których Skarb Państwa nie posiada pakietów kontrolnych. Również tam lokujemy nasze zamówienia. Pierwszy z brzegu przykład to firmy skupione w Grupie WB, które też dostarczają sprzęt na wyposażenie polskiego wojska.

Wysoka Komisjo, tu chciałbym zwrócić uwagę również na wydatki, które realizowane są przez Ministerstwo Obrony Narodowej. W latach 2016–2021 wartość środków, które zostały skierowane do polskiego przemysłu obronnego i bardzo wzmocniły... Ten sprzęt bardzo często wszedł już na wyposażenie polskiego wojska. To była kwota niebagatelna, bo to było blisko 27 miliardów zł. To są naprawdę bardzo duże pieniądze.

Jeżeli chodzi o sam rok 2022, to na koniec września jest wydanych środków czy zamówionych sprzętów w różnych postępowaniach, tylko w roku 2022... Oczywiście odbiór tego sprzętu i wprowadzenie go na wyposażenie Sił Zbrojnych to kwestia najbliższych kilku lat, ale tylko w roku 2022 wartość samych zamówień to blisko 30 miliardów zł. To pokazuje też skalę działań z naszej strony. I to są zamówienia, które realizuje również Agencja Uzbrojenia. Chcę państwu przedstawić metamorfozę, którą przechodzimy w roku 2022.

Wysoka Komisjo, jak już kilkakrotnie przytaczałem, przemysł krajowy jest dla Ministerstwa Obrony Narodowej tym pierwszoplanowym wyborem w procesie określania możliwości i kierunków pozyskania sprzętu wojskowego. Niemniej jednak harmonijny rozwój wymaganych zdolności wskazuje również na potrzebę dywersyfikacji kierunków pozyskiwania sprzętu w związku z tym faktem, że w aktualnej ofercie polskiego przemysłu nie są dostępne w dość krótkim czasie wszystkie planowane do pozyskania przez Siły Zbrojne wyroby. Ta wspomniana dywersyfikacja związana jest zarówno z potrzebą pilnego wzmocnienia potencjału Sił Zbrojnych i uzupełnienia zasobów wynikającego z przekazania sprzętu broniącym się przed rosyjską agresją wojskom ukraińskim, jak i z potrzebą znaczącego wzmocnienia zdolności operacyjnych naszego wojska, naszych Sił Zbrojnych w krótszej, ale również w dłuższej perspektywie. Obejmuje ona w wielu przypadkach również transfer

technologii od naszych partnerów zagranicznych. Te umowy, o których w ostatnim czasie jest tak głośno, i współpraca z partnerami koreańskimi... Te zamówienia wiążą się z polonizacją, wiążą się z kooperacją, bardzo bliską kooperacją z polskimi podmiotami, również tymi skupionymi w Polskiej Grupie Zbrojeniowej, a wręcz w określonej perspektywie z produkcją, która może być realizowana w polskich zakładach.

Wysoka Komisjo, to tyle, jeżeli chodzi o krótki wstęp z mojej strony. Oczywiście więcej na temat prowadzonych zamówień, prowadzonej współpracy z rodzimym przemysłem, ale i nie tylko, opowiedzą moi współpracownicy.

Panie Przewodniczący, jeśli mogę prosić, to na początek wystąpi pan gen. Pluta, zastępca szefa Sztabu Generalnego, osoba, która ma nieprzeciętną wiedzę na temat pozyskania, bo wcześniej kierowała Inspektoratem Uzbrojenia. Nie zdradzę też chyba żadnej tajemnicy, jeśli powiem, że pan gen. Pluta jest czy był odpowiedzialny za tworzenie tego specjalnego hubu w Rzeszowie i został przez pana premiera upoważniony w pierwszych dniach wojny do takich bardzo rzeczowych, intensywnych i, co można dziś powiedzieć z perspektywy tych 8 miesięcy prowadzenia działań wojennych za naszą wschodnią granicą, strategicznych działań. Dziś jest niejako w tym obszarze odpowiedzialności za wdrażanie, ale również z panem płkiem Zielskim przygotowuje dokumenty, na podstawie których funkcjonują Siły Zbrojne. Ta modernizacja techniczna w perspektywie roku 2035... Ale chcę też państwu powiedzieć, że pracujemy nad nową perspektywą do roku 2039, więc to będą te działania, które utrzymują w mocy nasze ustalenia z poprzedniej kadencji, że przechodzimy na 15-letni cykl działań planistycznych oraz, co się z tym wiąże, zakupowych, bo ten strategiczny z punktu widzenia modernizacji technicznej dokument, czyli Plan Modernizacji Technicznej, który dziś obowiązuje... Myślimy już o kolejnych działaniach i pewnie już wkrótce przedstawimy szczegóły tego dokumentu.

Proszę bardzo, Panie Generale.

#### PRZEWODNICZĄCY JAROSŁAW RUSIECKI

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Poproszę o kontynuowanie wypowiedzi przez pana gen. Plutę, pamiętając o tym, że

kilka lat temu, to właśnie pan generał jako szef Inspektoratu Uzbrojenia podjął bardzo ważną decyzję dla Polskich Sił Zbrojnych, ale również niezwykle ważną decyzję dla Zakładów Metalowych „Mesko”. To jest firma w tej chwili już bardzo znana, ale kilka lat temu decyzje w sprawie Pioruna nie były takie łatwe do podjęcia. Ja chcę podziękować jako senator z tamtego okręgu wyborczego, gdzie mieszczą się zakłady metalowe. Decyzja o podpisaniu kontraktu dla polskich Sił Zbrojnych na kwotę wtedy 1 miliarda 200 milionów zł to było coś, co przekonało – myślę, że w tej chwili to możemy powiedzieć – o skuteczności tej broni i tej polskiej myśli technicznej, a także było istotne dla fabryki, która stanęła na nogi i mogła rozwijać swoje produkcję.

Bardzo proszę, Panie Generale.

**ZASTĘPCA SZEFA SZTABU GENERALNEGO  
WOJSKA POLSKIEGO  
DARIUSZ PLUTA**

Dziękuję bardzo.

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Panie Ministrze!

Polska znacząco, o ile nie najbardziej w regionie, doświadcza skutków konfliktu toczącego się tuż za naszą wschodnią granicą. Podstępny i nagły atak zbrojny Federacji Rosyjskiej na Ukrainę wymusił potrzebę podjęcia działań ukierunkowanych na pilne wzmocnienie potencjału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poprzez stworzenie warunków do zwiększenia liczebności naszej armii oraz przyspieszenia zachodzących w niej procesów modernizacyjnych, w tym głównie zakupu sprzętu wojskowego i środków bojowych.

Ustawa o obronie Ojczyzny przyjęta jednogłośnie przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej, dzięki zrozumieniu powagi sytuacji geostrategicznej przez wszystkie siły polityczne reprezentowane w parlamencie, tworzy podwaliny prawne oraz wprowadza instrumenty finansowe pozwalające Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej na podjęcie pilnych prac nad udoskonaleniem oraz rozbudową ilościowo-jakościową systemu obronnego Polski, w tym Sił Zbrojnych będących kluczowym elementem tego systemu.

Nalożone przez ustawodawcę w art. 794 zadanie nakazujące Radzie Ministrów ustanowienie Pakietu Wzmocnienia Sił Zbrojnych

Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2023–2025 realizowane było wysiłkiem szeregu instytucji powołanych przez ministra obrony narodowej, instytucji powołanych do prac w zespole do opracowania założeń przebudowy struktur Sił Zbrojnych w nowych uwarunkowaniach wynikających z projektu ustawy o obronie Ojczyzny. Pracom tym przewodniczył osobiście minister obrony narodowej. Funkcję zastępcy przewodniczącego zespołu powierzył mojej osobie. W skład zespołu powołani zostali dyrektorzy departamentów urzędu ministra obrony narodowej odpowiadający za planowanie obronne, finanse, kadry, politykę zbrojeniową oraz szefowie zarządów Sztabu Generalnego odpowiedzialni za planowanie i programowanie rozwoju Sił Zbrojnych oraz za rozwój poszczególnych systemów funkcjonalnych w celu zapewnienia korelacji potrzeb definiowanych przez stronę wojskową, wynikających z określonych kierunków rozwoju Sił Zbrojnych oraz planów operacyjnych z określonymi przez cywilne kierownictwo resortu celami politycznymi. Do zespołu włączony został również szef Agencji Uzbrojenia, instytucji odpowiedzialnej za pozyskanie sprzętu wojskowego zdefiniowanego w pakiecie wzmocnienia.

Jeszcze raz chciałbym podkreślić, o czym wspominał pan minister Skurkiewicz, że pakiet został zaprezentowany na niejawnym posiedzeniu sejmowej Komisji Obrony Narodowej w lipcu bieżącego roku i spotkał się z przychylnością. Został przyjęty przez wszystkich członków komisji jednogłośnie.

Aktualnie ze względu na znaczenie i wagę pakietu wzmocnienia jego realizacja jest koordynowana i monitorowana w resorcie obrony narodowej przez specjalnie do tego celu powołany zespół, któremu przewodniczy minister obrony narodowej, pan wicepremier Błaszczak, oraz podporządkowane mu grupy robocze, 6 grup roboczych specjalistycznych. Chociaż głównym założeniem pakietu jest oparcie w jak największej części modernizacji technicznej na krajowym przemyśle obronnym, to biorąc pod uwagę skalę potrzeb i czynnik czasu, przewiduje on również pozyskiwanie sprzętu wojskowego od podmiotów zagranicznych oferujących dostawy znacznie szybciej niż przemysł krajowy, oraz z tych powodów, o których wspominał pan minister.

Chciałbym podkreślić jednak, że oczekuje się, że przy zawieraniu kontraktów zagranicznych zapewniony zostanie aktywny udział krajowego

przemysłu obronnego pozwalający na utworzenie w oparciu o oferowanego przez niego zdolności niezbędnej bazy obsługowo-naprawczej oraz transfer nowych kompetencji i technologii do podmiotów narodowego przemysłu zbrojeniowego.

Założenia budżetowe i ilościowe wskazane w ustawie o obronie Ojczyzny oraz kierunki rozwoju zdefiniowane w pakiecie wzmocnienia stanowiły podstawę do opracowania przez Sztab Generalny aneksu Programu Rozwoju Sił Zbrojnych na lata 2021–2035 oraz wprowadzenia zmian w planach pochodnych, w tym korekt centralnych planów rzeczowych. Zasadniczym dokumentem stanowiącym podstawę do pozyskania sprzętu wojskowego jest Plan Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych na lata 2021–2035, w którym nastąpiła transpozycja celów i zadań ujętych w programie rozwoju oraz w pakiecie wzmocnienia na listę konkretnych systemów uzbrojenia planowanych do pilnego pozyskania. Czynnikiem umożliwiającym skokową modernizację techniczną jest ustawowa formuła kształtowania wydatków obronnych w wysokości 2,2% PKB w roku bieżącym i co najmniej 3% w roku 2023 i w latach kolejnych wraz z obligatoryjnym wskaźnikiem 20-procentowego udziału wydatków majątkowych. Dodatkowym źródłem zabezpieczenia potrzeb Sił Zbrojnych jest wspomniany wcześniej już Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych.

Aktualnie w ramach szacowanych możliwości resortu obrony narodowej w budżecie zidentyfikowano zasoby finansowe alokowane na lata 2022–2035 na obszar modernizacji technicznej w wysokości blisko 649 miliardów zł. Środki te uzupełniane o alternatywne źródła finansowania mają zapewnić pozyskanie sprzętu wojskowego niezbędnego do rozwinięcia zdolności operacyjnych Sił Zbrojnych.

W obszarze rozpoznania zakłada się pozyskanie systemów rozpoznawczych i rozpoznawczo-zakłócających, w tym satelitarnego oraz opartych na bezpilotowych statkach powietrznych różnych klas.

W obszarze rażenia Wojska Lądowe wyposażone zostaną w nowe czołgi i bojowe wozy piechoty. Wzrost potencjału wojsk raketowych i artylerii zapewni pozyskanie dywizjonowych modułów ogniowych wieloprowadnicowych wyrzutni raketowych oraz samobieżnych armatohaubic, jak również samobieżnych moździerz

ogniowych niszczycieli czołgowych, przeciwpancernych pocisków kierowanych i systemów poszukiwawczo-uderzeniowych. Nowe eskadry Sił Powietrznych wyposażone zostaną w samoloty czwartej i piątej generacji oraz w śmigłowce uderzeniowe i wielozadaniowe. Zapasy nowoczesnych środków rażenia uzupełnione zostaną o kierowane pociski raketowe dalekiego zasięgu, przeciwpancerne pociski kierowane i bomby kierowane. Potencjał Marynarki Wojennej wzmocniony zostanie kolejnymi okrętami bojowymi i wsparcia, morskimi jednostkami raketowymi oraz śmigłowcami przeznaczonymi do zwalczania okrętów podwodnych.

Stworzenie wielowarstwowej obrony powietrznej zapewni pozyskanie środków przeciwlotniczych średniego i krótkiego zasięgu charakteryzujących się precyzją rażenia. Na wyposażenie Sił Zbrojnych wprowadzone zostaną kolejne zestawy systemu Patriot i Narew. Obrona przeciwlotnicza i powietrzna wsparta zostanie systemami raketowo-artyleryjskimi Pilica+ oraz zestawami Poprad i Piorun.

W obszarze dowodzenia zakłada się pozyskanie środków łączności nowej generacji zarówno radiowej, kablowej, jak i satelitarnej. Pozyskanie nowych wozów dowodzenia umożliwi dowódcom realizację funkcji dowodzenia i kierowania z wykorzystaniem bezpiecznej wymiany informacji.

Wojska inżynieryjne otrzymają sprzęt przeznaczony do budowy zapór inżynieryjnych, szybkiego minowania narzutowego i pokonywania przeszkód wodnych.

Wojna na Ukrainie oraz dotychczasowe działania prowadzone przez Siły Zbrojne w ramach obrony wschodniej granicy kraju wskazują na konieczność przeznaczenia znacznych nakładów finansowych na pozyskanie logistycznego sprzętu wojskowego. W związku z tym na wyposażeniu Sił Zbrojnych wprowadzone zostaną nowoczesne wozy zabezpieczenia technicznego, zestawy do transportu czołgów, kolejne samochody średniej i dużej ładowności, sprzęt przeładunkowy, cysterny i wozy ewakuacji medycznej. W ramach indywidualnego wyposażenia żołnierza zakupione zostaną duże ilości nowoczesnych karabinków, przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych, wyrzutni PPK, hełmy i kamizelki kuloodporne. Dziękuję bardzo za uwagę.

Poprosimy zastępcę dyrektora DPZ, pana Mateusza Sarosieka, o informację w zakresie



współpracy przemysłowej z krajowymi i zagranicznymi podmiotami. Następnie aspekty dotyczące realizacji zakupów sprzętu wojskowego przedstawi pan gen. Artur Kuptel, szef Agencji Uzbrojenia odpowiedzialnej za pozyskiwanie sprzętu wojskowego.

**PRZEWODNICZĄCY**  
**JAROSŁAW RUSIECKI**

Dziękuję bardzo.  
Proszę.

**ZASTĘPCA DYREKTORA**  
**DEPARTAMENTU POLITYKI ZBROJENIOWEJ**  
**W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ**  
**MATEUSZ SAROSIEK**

Dziękuję bardzo.

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Panie Ministrze!

Kontynuując to, co było przedstawione przez pana ministra Skurkiewicza i pana gen. Plutę w zakresie współpracy międzynarodowej i współpracy przemysłowej, można powiedzieć, że wzmocnienie zdolności obronnych Sił Zbrojnych RP poprzez pozyskanie w krótkim czasie nowoczesnego sprawdzonego i zgodnego ze standardami NATO uzbrojenia jest priorytetem.

W ramach szeroko pojętej polityki zbrojeniowej znaczna większość zadań dotyczących pozyskania sprzętu wojskowego jest oceniana w resorcie obrony narodowej pod kątem występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, co dotyczy utrzymania potencjału, a jeśli go brakuje, ustanowienia w zakresie zabezpieczania funkcjonowania sprzętu wojskowego w cyklu jego życia przez krajowy przemysł. Natomiast, tak jak zostało wspomniane wcześniej przez pana ministra i przez gen. Plutę, nie we wszystkich zadaniach i obszarach zdolnościowych nasz przemysł jest w stanie odpowiedzieć i dostarczyć sprzęt lub go obsługiwać. Dlatego bardzo ważnym aspektem w prowadzonych dialogach z partnerami zagranicznymi jest dążenie do długoterminowej maksymalizacji zaangażowania polskich podmiotów przemysłu obronnego, w tym ustanowienia zdolności produkcyjnych i serwisowo-naprawczych na terenie RP we współpracy z partnerami zagranicznymi,

którzy mogą być traktowani jako ci główni dostawcy nowych zdolności i nowych technologii.

Działania te docelowo przyniosą korzyści w wymiarze nie tylko wojskowym, ale i gospodarczym, rozbudowując pozycję polskiego przemysłu na rynku europejskim w dziedzinie obronności oraz przyspieszając także rozwój innych obszarów gospodarki. Jak wiemy, współczesny sprzęt wojskowy jest bardzo skomplikowany i w tej chwili mało która firma sama jest w stanie się tym zajmować. Jest to sieć poddostawców, również poddostawców, którzy dostarczają technologię na rynkach cywilnych. Dlatego wspomniałem, że dotyczy to również innych obszarów.

Współpraca międzynarodowa w domenie zbrojeniowej prowadzona jest na wielu kierunkach, a działania te zdeterminowane są pilnym wzmocnieniem zdolności obronnych Sił Zbrojnych RP zgodnie z potrzebami operacyjnymi pod kątem zarówno wymogów taktyczno-technicznych, ilościowych, jak i terminów realizacji, przy równoczesnym dążeniu do wynegocjowania jak najkorzystniejszych warunków umów i jak największego zaangażowania polskiego potencjału przemysłowego. Wśród wielu partnerów, z którymi prowadzone są dialogi bilateralne, które przełożyły się na rozpoczęcie realizacji konkretnych projektów zbrojeniowych, znajdują się m.in. Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, Republika Korei, Wielka Brytania czy Turcja.

W zakresie współpracy ze stroną koreańską, o czym ostatnio można było dużo usłyszeć, jeśli chodzi o podpisanie szeregu umów, Republika Korei postrzegana jest jako potencjalny strategiczny partner Polski w obszarze szeroko pojętej współpracy obronnej i przemysłowej. Aktualnie otwierany jest nowy rozdział we wzajemnej współpracy na niespotykaną dotąd skalę. Współpraca w domenie zbrojeniowej ze stroną koreańską została szczególnie zintensyfikowana na przestrzeni ostatnich miesięcy. Jest ona wynikiem bardzo dobrych relacji i wzajemnego zaufania. Dialog bilateralny jest bardzo konstruktywny, a m.in. dzięki otwartości i elastycznemu podejściu strony koreańskiej zdefiniowano konkretne kierunki działania. Ważnymi krokami sankcjonującymi formalnie współpracę ze stroną koreańską było podpisanie w ostatnich miesiącach listu intencyjnego oraz porozumienia o współpracy, MoU, na szczeblu rządowym, dzięki czemu możliwe są tak szybkie dostawy

sprzętu koreańskiego, które pierwsze zostaną zrealizowane jeszcze przed końcem bieżącego roku, oraz podpisanie umów ramowych, jak i wykonawczych z dostawcami, o czym szerzej będzie mógł opowiedzieć pan gen. Kuptel.

W aspekcie przemysłowym należy przede wszystkim podkreślić współpracę polsko-koreańską ukierunkowaną na realizację wspólnych projektów w dziedzinie techniki lądowej i powietrznej z takimi głównymi firmami jak: Hyundai Rotem – dostawcą czołgu K2... przepraszam, producentem; Hanwha Defense, która produkuje system artylerii lufowej K9; jak również wieloprowadnicowych wyrzutni raketowych Chunmoo, o czym szanowni państwo słyszeli w związku z niedawno podpisaną umową ramową; a także Korea Aerospace Industries – producentem samolotów bojowych FA-50, resort obrony narodowej zdecydował na pozyskanie 3 eskadr, czyli 48 samolotów.

Strona koreańska przy negocjowaniu tych umów zadeklarowała swoją otwartość na jak najszerszy zakres transferu technologii i wiedzy do zakładów produkcyjnych z grupy kapitałowej PGZ. Istotne jest również zapewnienie stosownego wsparcia serwisowego na terenie zarówno Korei, jak i Polski, a także włączenie się podmiotów polskiego przemysłu zbrojeniowego do produkcji łańcuchów dostaw części zamiennych. Polska Grupa Zbrojeniowa deklaruje gotowość do przyjęcia niezbędnego transferu technologii i wiedzy w zakresie utworzenia w swoich zakładach kompleksowych zdolności do serwisowania napraw i remontów wyżej wymienionego sprzętu, w tym samolotów FA-50. Natomiast w zakresie czołgów i artylerii lufowej resort obrony narodowej ma plan utworzenia zdolności do produkcji tego sprzętu, o czym powiem za chwilę.

Wspomniany został kierunek amerykański. Tutaj jest to współpraca, która charakteryzuje się wieloletnim partnerstwem i wzajemnym zaufaniem. Słyszeli ostatnio państwo o wysłanym zapytaniu o złożenie oferty na śmigłowce jednonadwozowe AH-64 Apache. Jest to najlepszy śmigłowiec uderzeniowy w tej chwili produkowany na świecie. Strona polska, resort obrony i Siły Zbrojne również oczekują na dostawę czołgów Abrams. Jedną umowę już mamy podpisaną – na 250 sztuk najnowszej wersji czołgu Abrams. Jednak w świetle zmian w naszym środowisku bezpieczeństwa, które zaszły w tym

roku poprzez wspomnianą już wcześniej agresję rosyjską na Ukrainie, oraz wsparcia, jakie strona polska zaoferowała Ukrainie m.in. w postaci sprzętu wojskowego, na podstawie wniosku do strony amerykańskiej Departament Obrony odpowiedział możliwością szybkiego, bo już w wakacje przyszłego roku, dostarczenia nam starszej wersji czołgów Abrams, które niemniej zachowują bardzo wysoką zdolność bojową. Jest to element naszej wieloletniej współpracy ze stroną amerykańską, dzięki czemu w tak krótkim czasie jesteśmy w stanie pozyskać taki sprzęt jak czołgi M1A1 Abrams. Jak już wspomniałem, pierwsze dostawy mają się odbyć w wakacje przyszłego roku.

Oprócz tego, tak jak wspomniał pan minister Skurkiewicz, samoloty F-35 wprowadzą zmianę generacyjną, technologiczną. Będzie to ogromny skok, jeżeli chodzi o zdolności polskiego lotnictwa bojowego. Również w ramach współpracy ze Stanami Zjednoczonymi prowadzimy szereg innych programów, m.in. również dotyczących wieloprowadnicowych wyrzutni raketowych HIMARS, o których wiele słychać, jeśli chodzi o ich użytkowanie w Ukrainie, jak i innych systemów, np. Javelin, w przypadku którego strona polska również prowadzi rozmowy mające na celu utworzenie zdolności produkcyjnych tego systemu w Polsce.

Oprócz tego współpracę prowadzimy również z partnerem brytyjskim. Tutaj są 2 główne programy: program „Miecznik”, którego zadaniem jest pozyskanie 3 fregat obrony wybrzeża, jak również bardzo duży program obrony przeciwlotniczej krótkiego zasięgu „Narew”. Ja przepraszam, że tak hasłowo może powiem. Tutaj pan gen. Kuptel będzie mógł nawiązać do tego w szerszym zakresie, bo jego zespoły w tej chwili są w trakcie negocjowania właśnie tych umów.

Ze stroną amerykańską, ale we współpracy z innymi partnerami również system Wisła/Patriot jest w tej chwili pozyskiwany, który jest bardzo złożonym systemem.

Dodatkowo jeszcze rozwijającym się kierunkiem współpracy dla nas jest Republika Turcji. Jak, Szanowni Państwo, wiecie, zostały zakontaktowane drony Bayraktar TB2, o których też było głośno, ponieważ z dużym sukcesem wojska ukraińskie używały tych dronów w obronie własnego kraju. Również są prowadzone rozmowy w zakresie innych obszarów. Strona turecka również wykazuje bardzo duże zainteresowanie

współpracą z naszym rodzimym przemysłem zbrojeniowym. Myślę tutaj głównie o podmiotach skupionych w ramach Polskiej Grupy Zbrojeniowej.

Wróć w tej chwili do aspektów współpracy przemysłowej i perspektyw produkcji sprzętu wojskowego w Polsce. Zaczę od 27 lipca, kiedy wiceprezes Rady Ministrów, minister obrony narodowej, pan Mariusz Błaszczak, podpisał umowy ramowe w zakresie i czołgów K2, i armatohaubic K9, i samolotów FA-50. W ramach negocjacji na dalszych etapach umów wykonawczych oprócz tzw. etapu, jak to jest nazywane, gap fillerowego, czyli zapelnienia luk po donacjach sprzętu dla strony ukraińskiej, jak również pilnym rozbudowaniu potrzebnych zdolności obronnych, na dalszym etapie prowadzone są już w tej chwili rozmowy ze stroną koreańską z uwzględnieniem Polskiej Grupy Zbrojeniowej, żeby ustanowić produkcję zarówno czołgu K2, jak i haubic K9 na bazie polskich zakładów, a ponieważ jest to czasochłonny proces, te rozmowy się rozpoczęły już teraz. Plan natomiast zakłada, iż w roku 2026 kompletnie produkowane czołgi i haubice byłyby wspólnie przez Polską Grupę Zbrojeniową i koreańskich partnerów dostarczane do Sił Zbrojnych RP.

Jeśli chodzi o samoloty FA-50, jest to bardzo skomplikowany system i w naszym przemyśle nie było już od dawna produkcji tych samolotów. Rozmawiamy o tym, żeby ustanowić kompleksową zdolność do zabezpieczenia technicznego floty tych samolotów z uwzględnieniem remontów zakładowych w maksymalnie dużej ilości i aspektów tego systemu.

Podsumowując: jednym z kluczowych celów, jakie strona polska stawia sobie w ramach długofalowej współpracy z wymienionymi państwami, jak i innymi partnerami zagranicznymi, oprócz wzmocnienia zdolności obronnych Sił Zbrojnych RP jest rozwój i rozbudowa zdolności polskiego przemysłu zbrojeniowego w zakresie maksymalizacji produkcji i obsługi sprzętu wojskowego, ale także amunicji wielkokalibrowej, jak 155 mm czy 120 mm, w które będą wyposażane Siły Zbrojne RP, a także potencjalne siły zbrojne innych europejskich państw. Mam tu na myśli dążenie do ustanowienia Polski jako swoistego europejskiego centrum produkcyjno-usługowego dla wspomnianego przede wszystkim sprzętu wojskowego, szczególnie we współpracy ze stroną koreańską. Należy podkreślić, że

w ramach wymienionych działań strona polska dąży do zbudowania wieloletniej i wieloaspektowej współpracy z partnerami zagranicznymi, jak wspominałem, przede wszystkim z Koreą Południową, USA, Wielką Brytanią oraz Turcją, która nie tylko przyniesie wymierne korzyści dla wszystkich stron w dziedzinie obronności, ale także stanowi solidne podwaliny do zacieśnienia współpracy w innych obszarach gospodarki na wiele lat.

Mogę tutaj dodać, iż współpraca z partnerem koreańskim, o czym wspominał pan premier Mariusz Błaszczak, i to, co wspominał pan minister Skurkiewicz odnośnie do dywersyfikacji... Doświadczenia z Ukrainy pokazują nam, jak niezmiernie ważne jest wsparcie partnerów w dostarczaniu środków bojowych w celu kontynuowania walki, jak również w usprawnianiu sprzętu, który ulega degradacji i niszczeniu na polu walki. W rozmowach bilateralnych pomiędzy panem premierem Błaszczakiem i jego odpowiednikiem w Korei Południowej, jak i na niższych szczeblach bardzo dużo było o tym mowy. Dlatego podwaliną tej współpracy jest wzajemne zabezpieczenie się pod kątem właśnie tych środków bojowych, pod kątem zabezpieczenia produkcyjnego, usługowego i logistycznego. Nie daj Boże, gdyby coś się stało w jednym lub drugim regionie. Jest to nowa współpraca, którą budujemy, bo mimo iż Korea ma pewien fizyczny dystans od Polski, to dzięki temu nie podlega tak samo destabilizacji, jeśli chodzi o bezpieczeństwo w danym regionie. I dzięki temu jesteśmy w stanie budować właśnie tę współpracę.

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący. Panie Ministrze, skończyłem.

**PRZEWODNICZĄCY  
JAROSŁAW RUSIECKI**

Dziękuję.

*(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Wojciech Skurkiewicz: Panie Przewodniczący, jeśli mogę...)*

Bardzo proszę.

**SEKRETARZ STANU  
W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ  
WOJCIECH SKURKIEWICZ**

Jedno zdanie tutaj w kontekście tego, co mówił pan dyrektor. Warto zwrócić uwagę na to,

że my już jesteśmy po odbiorach, o czym zaraz będzie mówił pan gen. Kuptel. Pierwsze egzemplarze, chociażby pierwsze 10 sztuk czołgów K2 Black Panther, już płyną do Polski. I pierwsze 24 armatohaubice K9 również są po odbiorach i wkrótce trafią do Polski. Zatem to już się dzieje i to realnie jest realizowane na mocy tej współpracy ze stroną koreańską. Ale myślę, że więcej na ten temat powie pan gen. Kuptel.

**PRZEWODNICZĄCY**  
**JAROSŁAW RUSIECKI**

Dramatyzm informacji wzrasta, według filozoficznej zasady, od ogółu do szczegółu.

Pan gen. Kuptel, bardzo proszę o więcej szczegółów. Panie Generale, bardzo proszę.

**SZEF AGENCJI UZBROJENIA**  
**ARTUR KUPTEL**

Dziękuję serdecznie.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Panie Ministrze!

Z dużą przyjemnością chciałbym przedstawić taką telegraficzną, skrótową informację na temat efektów działań, które zmierzają ku temu, aby budować w ten sposób skokowy potencjał obronnościowy naszego kraju, aby służyć obywatelowi i szerzej społeczeństwu, aby uwiarygadniać, że wszystkie działania, które podejmowane są przez resort obrony narodowej, zmierzają ku temu, aby czuć się bardziej komfortowo i bardziej bezpiecznie w tym bardzo turbulentnym obecnie środowisku bezpieczeństwa, gdzie materializujące się, a w zasadzie zmaterializowane w tej chwili zagrożenie w postaci, niestety, tragicznych wydarzeń w państwie Ukraina, gdzie zbrodniczo zaatakowane przez Federację Rosyjską oddziały dzielnie się bronią, także przy naszym wsparciu, jeżeli chodzi o donację, tak aby budować te możliwości. Nasza rola w tym wypadku jest taka, aby skrócić procesy myślowe, procesy analityczne do niezbędnego minimum, oczywiście nie kosztem jakości tych procesów analitycznych, ale żeby skupić się na pozyskaniu a nie analizowaniu sprzętu wojskowego. I to też sukcesywnie, regularnie i w pocie czoła, ale z dużą satysfakcją realizujemy.

W świetle tematyki dzisiejszego posiedzenia Komisji Obrony Narodowej na wstępie chciałbym zaznaczyć, że ten główny wysiłek utworzonej 1 stycznia br. Agencji Uzbrojenia, na czele której mam przyjemność stać, skupiony jest na pozyskaniu nowoczesnego sprzętu wojskowego, ale nie tylko tego, który spełnia oczekiwania i wymagania z obecnego pola walki, ale także tego przyszłościowego. My sięgamy troszeczkę dalej i patrzymy na to, aby to, co jest skutkiem prac naszych ekspertów Agencji Uzbrojenia, przy wsparciu instytucji eksperckich z różnych jednostek wojskowych, Sztabu Generalnego, Dowództwa Generalnego, Dowództwa Operacyjnego, aby ten asortyment służył przez wiele lat i budował tę zdolność związaną z odstraszeniem, aby każdy potencjalny agresor nie miał możliwości zrealizować zadanie, które mogłoby ingerować w bezpieczeństwo naszego kraju. Dokładamy wszelkich starań, podejmujemy wszelkie wysiłki. Jeszcze raz podkreślam z dużą satysfakcją, że przy zaangażowaniu ekspertów, którzy zakumulowali wcześniej swoją wiedzę we wcześniejszej instytucji, którą był inspektorat uzbrojenia, a obecnie jest Agencja Uzbrojenia, wykorzystując tę bazę, wykorzystując tę wiedzę, analizujemy w pocie czoła zadania.

Należy tutaj podkreślić jedną rzecz. Realizując zadania z obszaru modernizacji technicznej, analizujemy najbardziej optymalny sposób pozyskania wymaganych zdolności. I tutaj pragnę podkreślić ten element, gdyż nasze podejście ma wymiar zdolnościowy. Tak więc nie tylko sam sprzęt nas interesuje. Nas interesuje, aby określona zdolność w zakresie rażenia, dowodzenia, łączności, logistyki była zaopatrzona w sposób jak najbardziej komplementarny.

Należy tu również podkreślić, że niezwykle istotne jest to, aby nowy sprzęt spełniający wymagania Sił Zbrojnych był skutecznie pozyskany i terminowo dostarczany. I to ta informacja, o której mówiliśmy, współpraca ze stroną koreańską ilustruje, że wiarygodnie zbudowana relacja w dosyć krótkim czasie owocuje terminowymi, skrupulatnie realizowanymi zgodnie z wcześniej przyjętym harmonogramem dostawami. Pierwsze ilości sprzętu – mowa tutaj o 10 czołgach K2 oraz armatohaubicach K9 – są już w drodze do naszego kraju. I już po kilkach tygodniach wzbogacą możliwości i asortyment naszych Sił Zbrojnych i jako potęgowane

możliwości obrony naszego kraju stanowiąc będą o orężu Wojska Polskiego.

W ramach realizacji zadań przez Agencję Uzbrojenia, zgodnie z obowiązującymi procedurami oraz przepisami prawa, prowadzone są analizy uwzględniające możliwości jak największego zaangażowania polskiego przemysłu obronnego w procesie pozyskiwania sprzętu wojskowego. My to nazywamy technicznie: pierwszy wybór. Pierwsze analizy, które prowadzone są w zakresie określonych zdolności, od razu podążają w kierunku naszych kontrahentów narodowych. I tam poszukujemy, czy określone zdolności produkcyjne, określone zdolności, jeżeli chodzi o czas dostarczenia, bo ten parametr jest niezmiernie istotny, zwłaszcza w obliczu tego zmaterializowanego zagrożenia, czy te podmioty, z którymi kontaktujemy się, są w stanie dostarczyć ów asortyment.

Jest także parametr dywersyfikacji, który był wspomniany co najmniej już trzykrotnie, tj. w wystąpieniu pana ministra Skurkiewicza, pana gen. Pluty, także pana dyrektora Sarosięka. Nie zapominajmy, że nie możemy zdać się tylko i wyłącznie na 1 kierunek. 2 elementy, czasami w tzw. równoległym trybie pozyskiwania, stanowią właśnie o możliwości oczekiwanego gwałtownego wzrostu możliwości obronnych i dysponowania sprzętem, asortymentem najwyższej jakości przez Siły Zbrojne naszego kraju. Obecnie zatwierdzone centralne plany rzeczowe obejmujące Plan Modernizacji Technicznej czy Plan Zakupu Środków Materiałowych oraz ustanowiony przez Radę Ministrów wspomniany już wcześniej Pakiet Wzmocnienia Sił Zbrojnych... Nie będziemy tutaj się odnosić szerzej do tego dokumentu ze względu na klauzulę informacyjną. Te elementy, czyli centralne plany rzeczowe i pakiet wzmocnienia wsparte zwiększonym budżetem... Tutaj przede wszystkim chodzi o wymiar funduszu wsparcia i budżet, który w przyszłym roku co najmniej będzie stanowił 3% PKB, obejmujący okres planistyczny do 2035 r., który umożliwi efektywne kontraktowanie zamówień i pozyskiwanie sprzętu wojskowego, szczególnie w przypadku priorytetowych oraz złożonych programów modernizacyjnych. Jeżeli chodzi o szczegóły, za chwileczkę przedstawię kilka takich wybranych, bo ciężko mi mówić o wszystkich. Jest to naprawdę dosyć duża wylewność informacji. Prawdopodobnie większa część z państwa na bieżąco śledzi doniesienia

medialne, gdzie nie staramy się ukrywać, nie staramy się chować informacji, które dotyczą skokowego, modelowego, można powiedzieć, modernizowania naszych Sił Zbrojnych.

Tu kilka danych statystycznych, jeżeli chodzi o lata 2021 i 2022. W tych latach agencja zawarła łącznie już 159 nowych kontraktów, 159 umów, z czego 70 w 2021 r., kiedy ta dynamika wzrastała zwłaszcza po wejściu w życie nowego pakietu dokumentów, które usprawniły system pozyskiwania sprzętu wojskowego i umożliwiły również zaistnienie od 1 stycznia, o czym wspominałem na początku, Agencji Uzbrojenia, jak również Rady Modernizacji Technicznej. Te 2 elementy stanowią tandem, który pozwala na skuteczniejszą, bardziej efektywną możliwość pozyskiwania oczekiwanego sprzętu wojskowego. W 2022 r. agencja realizuje łącznie 370 umów, 370 nadzorowanych umów wysiłkiem ekspertów Agencji Uzbrojenia. Panie Przewodniczący, jeżeli bym mógł, chciałbym serdecznie podziękować wszystkim tym pracownikom, wszystkim tym żołnierzom, którzy w pocie czoła realizują bardzo skomplikowaną, bardzo wymagającą, ale jeszcze raz powtórzę, przynoszącą wiele satysfakcji misję związaną z modernizacją naszych Sił Zbrojnych. Informuję również, że kolejne 117 postępowań jest w trakcie przygotowań i lada dzień, lada tydzień, w zależności od asortymentu, będziemy starali się informować zarówno państwa, jak i opinię publiczną o kolejnych podpisanych kontraktach, efektem których będzie budowanie zdolności obronnych naszego kraju.

W procedowanych kontraktach uczestniczą oczywiście partnerzy i krajowi, i zagraniczni. Tutaj przechodzę do statystyk z roku 2021 i 2022. Rozpocznę od kilku transparentnych przykładów dotyczących naszych narodowych przedstawicieli, jeżeli chodzi o wykonawstwo określonego asortymentu sprzętu wojskowego. Kilka takich przykładów będę starał się podać. Na jakim poziomie szczegółowości? W zależności od potrzeb, bo jeżeli będzie potrzeba, oczywiście jesteśmy w stanie włączyć się w niektóre z tych elementów. Natomiast szczegółowość czasu szanownej wysokiej komisji, na razie przedstawię tylko te podstawowe informacje.

Jeśli chodzi o rok 2021, to – jeszcze raz podkreślam – jest parametr pierwszego automatycznego ukierunkowania się analiz ekspertów Agencji Uzbrojenia, gdzie powinniśmy pozyskiwać sprzęt. Oczywiście tutaj jest partner

krajowy, partner narodowy, Polska Grupa Zbrojeniowa, WB Electronics i inni kontrahenci, którzy już mają możliwości i nawet bez szerokiego reklamowania się ten asortyment jest w tej chwili dosyć szeroko znany na świecie. Mowa tutaj oczywiście o Piorunie, mowa tutaj oczywiście o armatohaubicach Krab. Przechodząc do 2021 r., jest tutaj wspomniany już przez mojego poprzednika program „Miecznik” dotyczący pozyskania 3 fregat w ramach zdolności do rażenia celów morskich, powietrznych i lądowych, gdzie za kwotę ok. 8 miliardów zł będziemy pozyskiwali, we współpracy z PGZ SA, PGZ Stocznia Wojenna oraz Remontowa Shipbuilding, 3 najbardziej nowoczesne, bardzo komplementarne, jeżeli chodzi o zdolności, fregaty. Dostawy planowane są w latach 2028–2033 i 2034. Współpracujemy oczywiście, co było wspomniane, z Wielką Brytanią. Chodzi tutaj przede wszystkim o możliwość wymiany i transferu technologii oraz budowania potencjału, potencjału, który służyć będzie nie tylko wytworem dla tych 3, ale również kolejnych, o ile zaistnieje taka potrzeba.

Kolejny element, o którym chciałbym powiedzieć, to oczywiście dostawa kolejnych śmigłowców S-70i. PZL Mielec oferuje sprzęt bardzo wysokiej jakości, bardzo zaawansowany. I kolejne śmigłowce, jakże potrzebne w Wojsku Polskim, już niedługo, bo od przyszłego roku, będą wchodziły na wyposażenie naszych Sił Zbrojnych. Ostatnie dostawy będą w 2024 r. To także dostawa artyleryjskich wozów amunicyjnych i artyleryjskich wozów remontu uzbrojenia na potrzeby modułów ogniowych 120 mm moździerzów samobieżnych typu Rak. Wykonawca HSW, bardzo znany także z tego, że, o czym będę za chwileczkę mówił, w roku 2022 podpisaliśmy kolejną umowę na armatohaubice Krab. To także środki bojowe i amunicja, np. dostawa 122 mm pocisków raketowych do wyrzutni WR-40, RM-70 i BM-21, gdzie producentem jest Mesko SA, bardzo w tej chwili zaawansowany producent, jeżeli chodzi o produkcję różnego typu środków bojowych. To także dostawa trójwspółrzędnych radarów w paśmie S. To jest radar Odra w wersji zmodernizowanej. Tutaj nie pozyskujemy tylko wytworu, który kilka lat temu miał możliwość zaistnienia na deskach kreślarskich, a potem został wdrożony do wojska. Również wnioski z użytkowania wdrażane są na bieżąco i poprzez sukcesywną modernizację kolejne egzemplarze tego typu wyposażenia sprzętu wojskowego

zasilają Wojsko Polskie. To także wykonanie pracy rozwojowej, czyli nie tylko pozyskanie, ale efekt działań, prac i wytworów intelektualnych naszych ekspertów, czyli wykonanie pracy rozwojowej i dostawy kołowych transporterów opancerzonych RSK Rosomak, czyli wozy rozpoznania skażeń, produkowane przez Rosomak SA. Dostawa 40 mm granatników jednostrzałowych podwieszanych GPBO-40, których producentem jest Dezamet SA.

Jeśli chodzi o rok 2022, zacznę chyba od czegoś, co jest najbardziej takim transparentnym, jeżeli chodzi o sukces, również bardzo wymiernym w efekty działaniem. Zidentyfikowane pilne potrzeby, jeszcze pilniejsze niż dotychczas, wskazały na konieczność przyspieszenia wdrożenia niektórych elementów. Tutaj wracamy do tej metodyki, która została zmodyfikowana w roku ubiegłym i dała możliwość zaistnienia w ramach programu „Małej Narwi”. „Mała Narwa” nazywana technicznie, ale jest już to przyjęta nazwa dosyć szeroko w tej chwili publikowana, umożliwiała pozyskanie we współpracy z partnerem brytyjskim, 2 jednostek ogniowych baterii krótkiego zasięgu. Pierwsza z nich, mimo że umowa zaistniała w kwietniu br., została już przyjęta do Wojska Polskiego. Po niespełna 7 miesiącach sprzęt obecnie jest na wyposażeniu jednostki wojskowej, przechodzi w tej chwili dodatkowe testy, aby wdrożyć go razem z wyszkoloną obsadą i ekspertami.

To także w 2022 r. dostawa zdalnie sterowanych systemów wieżowych z wyrzutnią PPK Spike zintegrowanych z KTO Rosomak. Mowa oczywiście o ZSSW-30. Prace i zdolności naszych ekspertów zaowocowały i w tym roku zakontraktowana została umowa na 70 sztuk tychże pojazdów, które już niedługo, od przyszłego roku, sukcesywnie będą dostarczane jako asortyment w Wojsku Polskim. W tym roku również podpisana została umowa na wielozadaniowe śmigłowce wsparcia AW-149. 32 sztuki, które są produkowane przez PZL Świdnik, również zasilać będą Wojsko Polskie już od przyszłego roku. To także kolejna umowa dotycząca Kormorana, czyli nowoczesnych niszczycieli min. 3 jednostki wcześniej zostały wyprodukowane, ostatnia ma być lada dzień przekazana do wojska. W tej chwili zakontraktowane zostały 3 następne. Przy wsparciu polskiego przemysłu, przy zakontraktowaniu w polskim przemyśle – tutaj akurat chodzi o kontrahenta Remontowa Shipbuilding

SA – już niedługo pozyskamy kolejne 3 jednostki bardzo wyspecjalizowane, jedne z najlepszych na świecie. To również wcześniej wzmiankowane przeze mnie, przez tego samego wykonawcę, czyli HSW SA, elementy do 155 mm dywizjonowych modułów ogniowych Regina w ilości 2 dywizjonowych modułów ogniowych. Wskazując na ten parametr, o którym przed chwileczką mówiono, jeżeli chodzi o kierunek koreański, i ten, który mamy możliwość zaoferowania, jeżeli chodzi o naszych narodowych wykonawców, zdolności, jeżeli chodzi o wojska raketowej artylerii, prace będą potęgowane w trybie równoległym. Zdolność do uzyskania określonego parametru, mowa o realizacji określonych zadań ogniowych, będzie wzrastała bardzo szybko, my technicznie nazywamy to: w tempie skokowym. To również dostawa artyleryjskich wozów rozpoznawczych na potrzeby modułów wcześniej już wspomnianych 120 mm moździerzy samobieżnych Rak, gdzie wykonawcą również jest Rosomak SA. Dostawa bezzałogowych systemów poszukiwawczo-uderzeniowych realizowanych w ramach wymagania operacyjnego Gladius. 4 moduły ogniowe, pierwszy element jeszcze w tym roku, realizowane przez WB Electronics.

Tak jak już mówiłem, dywersyfikacja dostaw bazuje nie tylko na tym, co realizowane jest ręką polskiego przedsiębiorcy. Mamy również takie obszary, w których niestety do tej pory nie mamy możliwości dostarczenia asortymentu i również w tym wypadku, prowadząc analizy, sięgamy po to, co jest zaoferowane za granicą. Już w najbliższym czasie będą kolejne dostawy. Już w najbliższym czasie pojawią kolejne pozytywne informacje, które będą służyć potęgowaniu zdolności obronnych naszego kraju.

Idąc przykładem tego, o czym wspominałem, jeżeli chodzi o rynek krajowy, podam kilka informacji dotyczących roku 2021 i 2022, jeżeli chodzi o podpisywane umowy z kontrahentami zagranicznymi. Oczywiście są to tylko wybrane elementy, wybrane umowy. 2021 r.: dostawa bezzałogowych systemów rozpoznawczo-uderzeniowych średniego zasięgu Bayraktar TB2 – 4 zestawy, w każdym zestawie po 6 sztuk. Wykonawcą jest turecka firma. Pierwsze elementy tego systemu w niedługim czasie, bo w najbliższych dniach będziemy mieli na terytorium naszego kraju. To również dostawa zakontraktowanych 5 sztuk samolotów transportowych C-130. Pierwsze 2 już wylądowały na terytorium

naszego kraju. Także dostawa pojazdów MRAP typu Cougar, gdzie ok. 300 zostało pozyskanych od rządu Stanów Zjednoczonych. Większość sprzętu już w tej chwili jest...

*(Wypowiedź poza mikrofonem)*

Przepraszam?

*(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Wojciech Skurkiewicz: Mówię, że są już w Bydgoszczy...)*

Tak. Uzupełniając tę myśl... Oczywiście, tak jak wspominałem na początku, jeżeli chodzi o poziom informacji na temat asortymentu, to wracając do statków powietrznych C-130 Hercules, one są co prawda dostarczane przez Stany Zjednoczone, jednak realizowane będą, jeżeli chodzi o przegląd i możliwość dostosowania do potrzeb wykorzystywania przez Siły Zbrojne, tzw. PDM, przez WZL w Bydgoszczy. Pierwsze elementy i pierwsze zadania zostały już w zasadzie wdrożone w życie.

Wracając natomiast do informacji z roku 2021, można powiedzieć, że kolejna bardzo dobra informacja dla Sił Zbrojnych to jest dostawa kompleksowego systemu symulacji pola walki oraz zestawów laserowych symulatorów strzelań zwanych jako systemy symulacji pola walki. Jest to przeniesienie w warunkach symulowanego pola walki żołnierzy trochę w świat przyszłości. Może nie wirtualnej rzeczywistości. Tutaj chodzi o spotęgowanie możliwości nie tylko przy wykorzystaniu realnego uzbrojenia, ale także weryfikowania przy zaawansowanych symulatorach, które oczywiście w środowisku teleinformatycznym mają możliwość zweryfikowania, czy poziom wyszkolenia, czy poziom przygotowania sprzętu jest na takim poziomie, aby służyć właściwie polskiemu społeczeństwu. Wyciągane w ten sposób wnioski będą budowały zdolności, będą budowały możliwości i będą wskazywały na kierunki niezbędnych, potrzebnych zmian, które zostaną zweryfikowane, tak jak już mówiłem wcześniej, w tych warunkach symulacyjnych.

Rok 2022. Pakiet koreański, w ramach którego w kolejności pierwsze 2 umowy, które są konsekwencją wcześniej podpisanych umów ramowych, dotyczyły dostaw systemu uzbrojenia K2 – 180 czołgów, gdzie wykonawcą jest koreańska firma Hyundai Rotem Company. Pierwsze 10 sztuk, tak jak już wzmiankowaliśmy, jest w drodze do Polski. To także dostawa systemów uzbrojenia, armatohaubic K9 – 212

sztuk. Wykonawcą jest Hanwha Defense. Pierwsze 24 sztuki są w drodze do Polski. To także dostawa systemu uzbrojenia FA-50 – samolotów również bardzo potrzebnych, gdzie pierwsze 12 sztuk, jako gap filler, już w przyszłym roku na jednym z polskich wojskowych lotnisk będzie miało możliwość obcować z naszymi polskimi wyszkolonymi pilotami.

*(Wypowiedź poza mikrofonem)*

Tu otrzymałem podpowiedź. Potwierdzam. Tak, zastąpią poradziecki sprzęt, poradziecką technikę, która powinna zostać wycofana, żeby dać możliwość wykorzystania najnowszych i najbardziej zaawansowanych osiągnięć, które są w tej chwili produkowane ręką koreańską. W każdym z tych przypadków oczekiwany jest pewien poziom transferu technologii od tego serwisowego poprzez realne umiejscowienie zdolności produkcyjnych w poszczególnych zakładach polskiego przemysłu. To jest potężne wyzwanie i szansa dla polskiego przemysłu, gdzie w tej dobrej relacji z partnerem koreańskim zbudowaliśmy chyba historyczne, jeżeli chodzi o możliwości, relacje. Efekty tego będą tylko i wyłącznie postrzegane przez zdolności absorpcyjne polskiego przemysłu. Tutaj wszyscy trzymamy kciuki za to, aby to postępowo jak najbardziej sprawnie i aby jak najszybciej wszelkie elementy, wszelkie potrzebne i niezbędne technologie zostały umiejscowione u polskich kontrahentów.

Kolejna umowa w 2022 r. to oczywiście dostawa czołgów Abrams najnowszej wersji – 250 czołgów. Konkretna zmiana, konkretny wymiar technologiczny i konkretny potencjał. Najnowocześniejsze i najbardziej odporne, jeżeli chodzi o zdolności bojowe, i bardzo potrzebne, jeżeli chodzi o nasz kraj. To również dostawa zdyspersyfikowana 122 mm pocisków raketowych z Turcji. To również dostawa elementów systemu uzbrojenia wieloprowadnicowych wyrzutni raketowych K-239 Chunmoo, których producentem jest Hanwha Defense. Tu umowa ramowa w ostatnich dniach została już podpisana. Dzisiaj, zaraz po zakończeniu posiedzenia senackiej Komisji Obrony Narodowej, udaję się do Agencji Uzbrojenia, gdzie bardzo długo światła nie gasną, a tylko z tego względu, że negocjacje trwają w bardzo efektywnym trybie i oczekiwane efekty będą już w najbliższych dniach, jeżeli chodzi o podpisanie kolejnej umowy, w tym wypadku wykonawczej.

Kolejna umowa to pozyskanie zdolności rozpoznania w oparciu o leasing bezzałogowego systemu rozpoznawczego MQ-nine... MQ-9A. Przepraszam za anglojęzyczne określenia. Mówię tak tylko z tego względu, że dyskutując z partnerami zagranicznymi, rozmawiamy tylko w języku angielskim. Rozpoczynamy również prace nad dostawą bezzałogowego systemu rozpoznawczo-uderzeniowego MQ-9 wersja B. Wykonawcą jest amerykańska firma General Atomics Aeronautical Systems. Jeżeli chodzi o zdolności tego systemu, już w najbliższych miesiącach, w zasadzie w ciągu najbliższych tygodni proszę być gotowym na informacje w tym zakresie. Systemy tego typu rozpoczną operowanie w naszej przestrzeni powietrznej. Natomiast ze względu na charakter informacji oraz podpisaną klauzulę o tajemnicy przedsiębiorstwa nie będę szerzej informował na ten temat.

Niezależnie od tych wybranych umów, jeżeli chodzi o lata 2021 i 2022, realizujemy szereg innych umów. Tutaj przypominam: 370 jest realizowanych obecnie, a 117 jest w trakcie przygotowania. Myślę, że ich liczba będzie wzrastała, dlatego że potrzeba modernizacyjna jest nieodzowna, konieczna, ale i będzie realizowana sukcesywnie, co deklaruję tutaj w obecności szanownych państwa.

Jeżeli chodzi o realizowane i podpisane wcześniej umowy, to oczywiście trudno nie wspomnieć o dostawie zintegrowanego systemu obrony powietrznej i przeciwraketowej Wisła w ilości 2 baterii. Integracja w ramach tzw. SICO, czyli System Integration and Check Out rozpoczęła się niedawno w Toruniu, przy obecności pana prezydenta i pana premiera, i realizowana jest sukcesywnie. Z przyjemnością i z dużą satysfakcją widziałem zaangażowanie i widziałem żołnierzy, którzy pracując na tak zaawansowanej technice, gotowi są do tego, aby realizować wszystkie najbardziej wymagające zadania, aby sprostać oczekiwaniom stawianym Siłom Zbrojnym.

To także dostawa samolotów F-35A w liczbie 32 sztuk. Tutaj oczywiście jeszcze dostaw nie mamy, ale przygotowania w pełnym zakresie są realizowane. Mowa o przygotowaniu infrastrukturalnym. Mowa o szkoleniu pilotów. Mowa o wytypowaniu tych kadr, które będą zabezpieczyły technicznie ten asortyment bardzo wymagający, bardzo często nazywany jako system systemów.



To także dostawa dywizjonowego modułu ogniowego wieloprowadnicowych wyrzutni raketowych realizowanych w ramach kryptonimu „Homar”. Oczywiście mowa tutaj o systemie HIMARS, o którego walorach chyba nie ma potrzeby zbyt wiele mówić, gdyż nic nie tak działa dobrze i nic tak nie wskazuje na walory utylitarne tego sprzętu jak realne działania bojowe tam, gdzie w tej chwili te realne działania bojowe są realizowane.

To również dostawa rakiet do przenośnego przeciwlotniczego zestawu raketowego Piurun. Została podpisana umowa przez mojego poprzednika, bardzo znamienitego, jeżeli chodzi o szefa inspektoratu uzbrojenia. Jestem spadkobiercą tejże instytucji. I z dużą przyjemnością, po tak przygotowanych eksperckich analizach, jestem w stanie realizować z dużą dynamiką zadania. W tym roku udało nam się spotęgować zamówienie. Wcześniej zamówienie w ilości kilkuset sztuk w pocie czoła zostało przygotowane, a w tej chwili mówimy o tysiącach sztuk i zdolności produkcyjne naszego kontrahenta, a mowa oczywiście o Mesko SA, rosną z roku na rok. W tym roku spodziewamy się ok. 500, w przyszłym roku już ok. 1 tysiąca rakiet, jeżeli chodzi o przeciwlotnicze zestawy raketowe.

To tylko w telegraficznym skrócie najważniejsze informacje, które chciałbym zaprezentować państwu. Oczywiście gotów jestem udzielić bardziej szczegółowych informacji, o ile zaistnieje taka potrzeba.

W podsumowaniu chciałbym zadeklarować, że zadanie podjęte jeszcze w roku ubiegłym, kiedy przygotowaliśmy Agencję Uzbrojenia, od tego roku, kiedy już mam zaszczyt pracować i kierować pracami ekspertów Agencji Uzbrojenia, nie zostanie w żadnym stopniu wstrzymane. Narzędzia, które zostały przygotowane, podstawy, które wcześniej zaowocowały analizami, z których możemy czerpać w najbliższych dniach, w najbliższej przyszłości, pozwalają nam na bardzo efektywne, bardzo skuteczne i jeszcze raz chyba oczekiwane realizowanie zadań, tak aby w tym skokowym trybie zabezpieczyć funkcjonowanie nowoczesnych, zmodernizowanych Sił Zbrojnych, aby zbudować parametr odstraszania i uniemożliwić wszystkim potencjalnym agresorom ingerowanie w sprawy naszego kraju.

Dziękuję serdecznie za uwagę.

**PRZEWODNICZĄCY  
JAROSŁAW RUSIECKI**

Bardzo dziękuję, Panie Generale.

Być może obserwatorom, którzy przez internet przysłuchują się naszym obradom, te wypowiedzi mogą się wydawać długie, bo już debatujemy 1,5 godziny, ale są to niezbędne fragmenty tego, co dzieje się, jak ładnie pan gen. Kuptel powiedział, w gabinetach do późnych godzin, w rozświetlonych pomieszczeniach.

Bardzo dziękuję panu ministrowi, panom generalom, panu dyrektorowi za tę informację.

Rozpoczynamy dyskusję.

Czy państwo senatorowie tu na sali, czy uczestniczący w posiedzeniu zdalnie mają jakieś pytania?

Bardzo proszę, pani senator Dorota Czudowska.

**SENATOR  
DOROTA CZUDOWSKA**

Panie Przewodniczący, dziękuję.

Ja mam pytanie w związku z pismami, jakie do nas kierują pracownicy spółki Bumar-Łąbędy. Czy rzeczywiście jest zagrożone... Czy będzie likwidacja tej fabryki? Bo to też fabryka, zakłady mechaniczne... Czy będą tam zwolnienia? Czy mogę jakieś informacje na ten temat uzyskać?

**PRZEWODNICZĄCY  
JAROSŁAW RUSIECKI**

Ja pozwolę sobie uzupełnić wypowiedź pani senator. Informacje są jawne odnośnie do tego tematu. Pojawiła się korespondencja adresowana do senatorów. I to jest kontekst tej wypowiedzi. Chociaż myślę, że w wypowiedzi pana ministra, pana gen. Kuptela...

*(Wypowiedzi w tle nagrania)*

Tak.

Bardzo proszę. Pan minister Skurkiewicz.

**SEKRETARZ STANU  
W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ  
WOJCIECH SKURKIEWICZ**

Szanowni Państwo!

Oczywiście dla nas ważne jest, aby polski przemysł zbrojeniowy rozwijał się i był w jak

najlepszej kondycji. Oczywiście Bumar-Łabędy jest ważnym elementem Polskiej Grupy Zbrojeniowej. Bumar realizuje 2 bardzo poważne projekty. Pierwszy to oczywiście modernizacja czy polonizacja czołgów Leopard. To zamówienie będzie jeszcze trwało. Jak państwo wiecie, niejednokrotnie na ten temat rozmawialiśmy, to jest zamówienie z olbrzymimi turbulencjami, zawirowaniami sięgającymi wiele lat wstecz. Teraz pomalutku wychodzimy na prostą. Bumar-Łabędy również jest zaangażowany w modyfikację czołgów T-72. Tutaj to będzie realizowane w najbliższym czasie. Nie wyobrażam sobie, że taka firma mogłaby zniknąć, ogłosić upadłość, zwolnić swoich pracowników. Ale też proszę mieć świadomość tego, że tutaj więcej na ten temat zapewne powiedziałyby minister aktywów państwowych czy prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej, bo my też nie mamy pełnej wiedzy co do samego funkcjonowania zakładu i kierowania tym zakładem.

Ja tylko chciałbym zwrócić uwagę na jedną kwestię, bo to jest rzecz, która chyba powinna tutaj w gronie senackiej Komisji Obrony Narodowej wybrzmieć. My bardzo często jesteśmy krytykowani na posiedzeniach, szczególnie przy okazji posiedzeń komisji sejmowych, gdzie omawiamy realizację budżetu za poprzedni rok czy budżet na następny rok, za tzw. zaliczkowanie naszych zamówień. To w tym kontekście też należy rozważać, tzn. funkcjonowania, egzystencji i rozwoju firm w ramach Polskiej Grupy Zbrojeniowej, że my zaliczkując nasze umowy, wspieramy też te zakłady w ich funkcjonowaniu. Mało tego, te zaliczki muszą być rozliczone. To nie jest tak, że my zaliczkujemy i nie oczekujemy realizacji. To też jest takie motywujące do tego, aby firmy, które z różnymi problemami na przestrzeni lat się borykały, mogły zrealizować te zamówienia. I żeby kolejna transza zaliczki mogła być udzielona, to ta poprzednia musi być w 100% rozliczona. A więc co do tego absolutnie nie ma wątpliwości i takie nasze działania będą realizowane.

Co do tej firmy to jestem przekonany, że z planami, które my mamy jako Ministerstwo Obrony Narodowej odnośnie do zakupów i współpracy z zewnętrznymi podmiotami polskimi i nie tylko polskimi, na pewno będzie miała bardzo dobrą przyszłość. Przykład chociażby firmy Meko ze Skarżyska-Kamiennej. Ta firma – też dotykana wieloma problemami, turbulencjami, np.

w związku z wdrażaniem Pioruna do wyposażenia Wojska Polskiego – dzisiaj ma taki portfel zamówień, że praktycznie nie są...

*(Wypowiedź poza mikrofonem)*

Proszę?

*(Głos z sali: Nie wyrabia się.)*

...W stanie wyrobić się nie tylko z zamówieniami na rzecz Sił Zbrojnych, które my tam lokujemy, ale również z zamówieniami kontrahentów zagranicznych.

A więc to pokazuje, że nam zależy na tym, żeby polski przemysł obronny był jak najsilniejszy. Bo silny przemysł obronny to dla nas również ważny partner do tego, aby lokować zamówienia. No i w przyszłości w sytuacji wojny oczywiście ciągłość dostaw jest dla nas absolutnie kluczowa.

#### PRZEWODNICZĄCY JAROSŁAW RUSIECKI

Dziękuję bardzo.

Pan przewodniczący Rafał Zdrojewski...  
Przepraszam, Rafał Ślusarz.

#### SENATOR RAFAŁ ŚLUSARZ

Panie Ministrze, ja jestem świeżo po takiej wizycie studyjnej w Niemczech. Ze względu na wojnę na Ukrainie oczywiście te wątki się też pojawiały. Niemcy stworzyli fundusz 100 miliardów euro na wzmocnienie swoich sił zbrojnych. I myślę, że można powiedzieć, że wszystkie kraje mają podobny problem – w jakiej mierze wspierać rodzimy przemysł zbrojeniowy, a w jakiej korzystać z tego, co jest na świecie i co jest szybko.

I może jeszcze taka myśl... Bo ja akurat rozmawiałem z dyrektorem z Rheinmetallu w Kassel. On mówił, że przez całe lata zamówienia niemieckie były na bardzo niskim poziomie. Oni mają wieloletnie umowy z Australią, z Litwą i je realizują. Nie są w stanie odpowiedzieć na obecne zapotrzebowanie sił zbrojnych, Bundeswehry. Czyli jest analogiczny problem do polskiego. No i decyzja, która tam zapadła – też zakup F-35 w Stanach Zjednoczonych.

I tu dochodzę do pierwszej kwestii. To będzie pytanie. Jeżeli chodzi o ogromny fundusz, który

Niemcy przeznaczają na zbrojenia, to największe emocje wzbudziła dyskusja nad zakupem 60 ciężkich helikopterów Chinook na potrzeby armii. Bo oni mają swój lekki helikopter w koprodukcji z Francją, czyli tego Tigera. W naszych koncepcjach zbrojeniowych nie pojawia się tego typu broń. Czy my mamy inną doktrynę wojenną? Bo myśmy mieli też ostatnio posiedzenie komisji na temat transportu w polskich Siłach Zbrojnych. Skąd ta różnica? Bo tam jest ewidentnie bardzo duży nacisk położony na zakup właśnie tego helikoptera. No to jest taka maszyna z 2 wirnikami – prawda? – spora.

I druga kwestia to jest coś, z czym się spotykamy na spotkaniach. Chodzi o takie pytanie – ja wymyślam odpowiedź na nie, ale to jest kwestia, którą trzeba podnieść – dotyczące wielu rodzajów czołgów. Czyli T-72, PT-91, Leopardy, Abramsy, K2, prawda? Rozumiem, że bierzemy to, co jest szybko. Ale czy tę kwestię można jakoś dogłębniej skomentować? Dziękuję bardzo.

**PRZEWODNICZĄCY**  
**JAROSŁAW RUSIECKI**

Pan minister Skurkiewicz.

**SEKRETARZ STANU**  
**W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ**  
**WOJCIECH SKURKIEWICZ**

Szanowni Państwo!

Jeżeli chodzi o Chinooki, to one oczywiście są piękne, już wiekowe i użytkowane... Zresztą jak byliśmy jako komisja na jednym z lotnisk w Polsce, to mogliśmy je oglądać, bo one tam wraz z Amerykanami są. Tak szczerze powiedziawszy: w naszych dokumentach nie pojawia się program operacyjny, który obejmowałby właśnie tego typu sprzęt. Ale takiej ewentualności nie można wykluczyć. Na obecną chwilę nie ma. I to tyle. A jeżeli chodzi o dokumenty już bardziej niejawne, to nie będziemy się nad nimi rozwodzić.

Proszę mieć też świadomość, że to są takie śmigłowce ekspedycyjne, a w przypadku Polski, mimo że jest jednym z większych krajów Unii Europejskiej, praktycznie odległości nie są tak duże, jak w innych krajach. Ale w tej sprawie nie jestem ekspertem i nie chciałbym się

wypowiadać. Na razie do roku 2035 nie ma takiego programu operacyjnego, na podstawie którego moglibyśmy mieć chociaż zaczepienie w Planie Modernizacji Technicznej na przywoływane lata.

Szanowni Państwo, jeżeli chodzi o zakup czołgów – czy Abramsów, czy K2 Black Panther – to my docelowo w Siłach Zbrojnych będziemy mieć 3 platformy, jeżeli chodzi o wojska pancerne. To będą czołgi Leopard, czołgi Abrams i czołgi K2. To nie jest nic osobliwego, jeżeli chodzi o armie świata, że jest kilka rodzajów platform. Jak państwo wiecie, przecież do różnych zadań różne czołgi są używane. Teraz Amerykanie też dyskutują na temat prac nad nowym tzw. lekkim czołgiem czy lekką platformą, która byłaby na wyposażeniu armii Stanów Zjednoczonych.

Tak jak mówię, docelowo będą 3 platformy, więc w jakiejś tam perspektywie czasu na pewno nie będzie to problemem. Też proszę mieć świadomość, że zależy nam, żeby szczególnie nowe zamówienia, które są realizowane, lokować w nowo tworzonych dywizjach. Osiemnaście, szesnaste to są... Ściana wschodnia, a szczególnie wschód i północny wschód to są te tereny, gdzie ten nowy, nowoczesny sprzęt będzie na wyposażeniu.

**PRZEWODNICZĄCY**  
**JAROSŁAW RUSIECKI**

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, pan senator Robert Mamańtow.

**SENATOR**  
**ROBERT MAMAŃTOW**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Ja mam takie pytanie... Bo, jak rozumiem, teraz są szybkie zakupy. Kupujemy w tej chwili może nie to, co jest dostępne, ale to, co możemy szybko uzyskać i co jest w miarę dobrej jakości. Ale mnie bardziej chodzi o zakupy długoterminowe. Czy my, podpisując takie umowy, myślimy o naszym przemyśle zbrojeniowym? Czyli żeby to były zakupy wiązane, prawda? Żeby ta technologia w części też przychodziła do naszych zakładów i żeby nasze zakłady też w części realizowały te zamówienia. Bo to, mi się zdaje,

jest najważniejsze. Samo kupienie dzisiaj jakiegokolwiek sprzętu to jest jeszcze mało. Na wypadek jakiejś takiej sytuacji, jaka jest w Ukrainie, musimy mieć swoje zakłady, musimy mieć swój sprzęt. I chyba na tym powinniśmy się opierać. Dlatego bardzo bym prosił o 2 zdania o tym, jak to wygląda – oczywiście jeśli można, jeśli nie jest to tajne. Ale czy to jest realizowane w ten sposób?

**PRZEWODNICZĄCY**  
**JAROSŁAW RUSIECKI**

Dziękuję bardzo.  
Panie Ministrze...

**SEKRETARZ STANU**  
**W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ**  
**WOJCIECH SKURKIEWICZ**

Szanowni Państwo!

Oczywiście my to powtarzamy i to jest absolutnie coś, co nie ulega żadnej wątpliwości: wsparcie dla polskiego przemysłu obronnego. My za każdym razem, kiedy realizujemy zamówienia poza naszym krajem, zawsze oferujemy albo częściową polonizację, albo dojdzie do stworzenia potencjału produkcyjnego na terenie Rzeczypospolitej lub kooperacji produkcyjnej. Proszę też mieć świadomość, że wiele zamówień, które my realizowaliśmy i realizujemy, jest realizowanych w kooperacji z polskim przemysłem obronnym.

Przykładem są zakłady Jelcz, których platformy są używane chociażby przy programie „Wisła” i w zestawach baterii Patriot, które wchodzi już w skład wyposażenia polskiego wojska w roku 2022. I tak np. w ostatnich tygodniach były prowadzone rozmowy odnośnie do zestawów raketowych K239. A m.in. dla tych zestawów jedyną platformą w Polsce będzie produkowana u nas platforma Jelcza.

Wiele emocji wzbudza też kwestia dotycząca chociażby armatohaubicy Krab, która jest tak popularna przez to zaangażowanie w Ukrainie, i zakup, który my realizujemy, armatohaubicy Kg. Bo proszę pamiętać o tym, że w armatohaubicy Krab głównym, kluczowym elementem jest podwozie, które jest od armatohaubicy Kg. Ale my lokujemy też zamówienia w Hucie „Stalowa Wola”, wykorzystując w 100% możliwości

produkcyjne HSW. My bierzemy wszystko, co oni wyprodukują dzisiaj, ale nasze potrzeby są o wiele większe. I też w kooperacji ze stroną koreańską chcemy doprowadzić do takiej sytuacji – jestem przekonany, że nam się to uda – że stworzymy wspólną platformę Krab i Kg, wspólny produkt. On będzie hitem eksportowym, który będzie skupiał w sobie i te elementy, które my wypracowaliśmy na potrzeby armatohaubicy Krab, i to, co ma strona koreańska jako producent Kg. Chodzi o to, żeby stworzyć wspólnie jeszcze lepszy produkt.

Podobnie jest, jeżeli chodzi o czołgi K2. My chcemy docelowo dojść do tego, żeby te czołgi były produkowane w Polsce. I to nie jest żadna tajemnica, o tym była wielokrotnie mowa. Polska Grupa Zbrojeniowa w związku z tym również ma swoje plany i inwestycyjne, i związane z rozszerzeniem samej grupy.

Ale myślę, że pan dyrektor kilka zdań więcej na ten temat może powiedzieć.

*(Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Zbrojeniowej w Ministerstwie Obrony Narodowej Mateusz Sarosiek: Dziękuję, Panie Ministrze.)*

**PRZEWODNICZĄCY**  
**JAROSŁAW RUSIECKI**

Proszę bardzo.

**ZASTĘPCA DYREKTORA**  
**DEPARTAMENTU POLITYKI ZBROJENIOWEJ**  
**W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ**  
**MATEUSZ SAROSIEK**

Panie Przewodniczący! Szanowna Komisjo!

To, co mówił pan minister Skurkiewicz przed chwilą: czołg K2 jest dość dobrym przykładem – odpowiadam na pytanie pana senatora – ponieważ docelowo na przestrzeni następnej dekady celem resortu obrony narodowej jest pozyskanie ok. 1 tysiąca tych czołgów. Jedyne 180 ma być dostarczone z Korei, pozostałe 820 czołgów, dokładnie tak jak pan senator wspomniał, ma być robione wspólnie przez przemysł polski i koreański na bazie zakładów produkcyjnych w Polsce. Ale żeby ustanowić tę produkcję, żeby przetransferować niezbędną technologię, procesy technologiczne, przygotować to projektowo, to potrzeba czasu. Dlatego w tym czasie, kiedy

180 czołgów zakontraktowanych w pierwszej umowie wykonawczej będzie dostarczanych przez stronę koreańską, z Korei, to równolegle będą przygotowywane zakłady. Tutaj oczywiście odwołam się do Polskiej Grupy Zbrojeniowej SA, bo Zarząd Polskiej Grupy Zbrojeniowej będzie koordynował współpracę podmiotów skupionych w ramach grupy. Te 3 lata to będzie czas przeznaczony właśnie na to, żeby odpowiednio przygotować... Założenie jest takie – i rozmowy już są prowadzone, że tak powiem, przy tych zapalonych światłach, do późnych godzin w Agencji Uzbrojenia, jak również przez Polską Grupę Zbrojeniową z przedstawicielami firmy Hyundai Rotem – że od 2026 r. ruszy pełnoskalowa produkcja czołgu K2 i kilkadziesiąt czołgów rocznie będzie dostarczanych Siłom Zbrojnym RP.

Jak pan minister Skurkiewicz wspomniał, taka współpraca jest realizowana w przypadku innych systemów. W przypadku K9 jest podobnie, tak? W przypadku Chunmoo, czyli K35, jest to integrowane z polskimi elementami.

Mamy również plany przeniesienia produkcji innych elementów tych zestawów do Polski. W szczególności w tej chwili nie mogę wchodzić, ale myślę, że tutaj nasze zaangażowanie widać, bo Polska Grupa Zbrojeniowa bardzo aktywnie w tych rozmowach uczestniczy. Dziękuję.

*(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Wojciech Skurkiewicz: Ja chciałbym też zwrócić...)*

*(Senator Robert Mamątow: Ja tylko jedno zdanie...)*

**PRZEWODNICZĄCY  
JAROSŁAW RUSIECKI**

Bardzo dziękuję.

*(Senator Robert Mamątow: Przepraszam, Panie Przewodniczący...)*

Proszę bardzo, pan senator Mamątow.

**SENATOR  
ROBERT MAMAŁTOW**

To jest niby takie oczywiste – prawda? – że tak powinno być, ale historia nauczyła nas trochę, że tak nie jest zawsze. Dlatego... To nie jest obawa, tylko po prostu trzeba na każdym kroku o tym myśleć i przypominać. Dziękuję.

**PRZEWODNICZĄCY  
JAROSŁAW RUSIECKI**

Proszę.

**SEKRETARZ STANU  
W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ  
WOJCIECH SKURKIEWICZ**

To znaczy, my absolutnie o tym pamiętamy. Dla nas też jest to ważne. Bo ja jeszcze raz powtórzę: w sytuacji „W”, my musimy polegać wyłącznie na rodzimym przemyśle obronnym. I tutaj te kompetencje musimy budować, musimy je pielęgnować. To nie ulega żadnej wątpliwości. No, wiecie państwo, jeśli chodzi o dostawy sprzętu czy modernizację sprzętu, czy naprawy tego sprzętu, czy programy amunicyjne, to musimy być w tym zakresie samowystarczalni.

Ale proszę mieć też świadomość, że my nie wszystko możemy spolonizować czy też realizować w kooperacji z rodzimym przemysłem. Przykładem jest program „Harpia” i samoloty F-35. Mało tego, że kupujemy je poza granicami kraju, w Stanach Zjednoczonych, to również na tych pierwszych samolotach, które będą dostarczone już na wyposażenie polskiego wojska, będziemy szkolić naszych pilotów. Bo są to samoloty jednomiejscowe, są to platformy jednomiejscowe i szkolenie będzie się odbywało na naszych maszynach. Program dotyczący F-35 jest jednoznaczny w tym zakresie.

I też rodzi się pytanie czy wątpliwość: szkoda że w roku 2011, jak była taka propozycja, odmówiliśmy przystąpienia do realizacji programu F-35. Bo pewnie bylibyśmy dzisiaj w zupełnie, zupełnie innym miejscu.

**PRZEWODNICZĄCY  
JAROSŁAW RUSIECKI**

Dziękuję bardzo.

Pan senator Jerzy Czerwiński. Bardzo proszę.

**SENATOR  
JERZY CZERWIŃSKI**

Panowie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Goście!

Pytanie jest krótkie: czy już zapadła decyzja – a jeśli tak, to czy możemy ją ujawnić – w których zakładach w Polsce będą produkowane czołgi K2? Jak rozumiem, te 820 sztuk.

I przy okazji, jak już jestem przy głosie, mam prośbę do pana przewodniczącego, żeby wysłał pismo do szefostwa Polskiej Grupy Zbrojeniowej – bo właściwym adresatem jest szefostwo tej grupy – z wnioskami i uwagami zawartymi w pismach, które dotarły do nas na posiedzenie komisji.

**PRZEWODNICZĄCY**  
**JAROSŁAW RUSIECKI**

Dziękuję.  
Jeszcze pan minister.

**SEKRETARZ STANU**  
**W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ**  
**WOJCIECH SKURKIEWICZ**

Panie Przewodniczący! Panie Senatorze!

Myślę, że to jest dobre pytanie do Polskiej Grupy Zbrojeniowej. Choć my mamy pewną wiedzę, ale nie jesteśmy dysponentem tej wiedzy, tej informacji, więc nie chcielibyśmy wychodzić przed szereg. Myślę, że to jest dobre pytanie na kolejne posiedzenie z udziałem Polskiej Grupy Zbrojeniowej.

**PRZEWODNICZĄCY**  
**JAROSŁAW RUSIECKI**

Dziękuję bardzo.

Ja mam troszeczkę może odwrotne pytanie. Cieszy fakt, że te umowy, które są zawierane, nie są tylko umowami zakupowymi, ale są umowami produkcyjnymi. Bo mamy w perspektywie to, co jest, myślę, najważniejsze dla umocnienia tej współpracy i wymiany technologicznej. Ale w wypowiedziach pana ministra, panów generałów, pana dyrektora przewijała się też wiedza o tym, że... Powiem tak: Polacy nie gęsi, swoje Pioruny mają. Mają również wybitnej klasy systemy radarowe, które cieszą się dużym zainteresowaniem. Jak to wygląda, jeśli chodzi o eksport? Bo np. niedawno Mesko zawarło umowę międzynarodową z Estonią i z innymi, że tak

powiem, mocniejszymi w Pakcie Północno-atlantyckim krajami. Czy jest jakaś perspektywa prowadzenia rozmów? Oczywiście nie chodzi o szczegóły, ale o to, czy ten potencjał, którym dysponujemy, przynosi nam również korzyści finansowe.

**SEKRETARZ STANU**  
**W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ**  
**WOJCIECH SKURKIEWICZ**

Panie Przewodniczący, to też jest pytanie, z którym mamy kłopot, bo to też nie zależy od nas. My jesteśmy tym podmiotem, który lokuje zamówienia, a nie – odpowiada dziś za produkcję.

Za chwilę może pan dyrektor powie więcej na ten temat, podług swojej wiedzy.

Ale proszę zobaczyć i przeanalizować, że za każdym razem, np. w kontekście umów ze stroną koreańską, jest obecny prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej. Bo nam zależy na tym, żeby również w zapisach o współpracy ten walor polskiego przemysłu obronnego był namacalny i był wymowny. Chociaż te rozmowy ze stroną koreańską zmierzają w bardzo dobrym kierunku. Bo jest też tak, że partnerzy koreańscy chcieliby, aby Polska była takim oknem na europejski świat dla produktów, które są realizowane przez podmioty koreańskie. A więc dla nas i dla naszego przemysłu jest to też możliwość, po pierwsze, zdobycia dodatkowych, nowych kompetencji, a po drugie, rozwoju jako takiego swoistego hubu – nie, to jest złe słowo – czy takiego podmiotu, który jest kluczowy, jeżeli chodzi o relacje z innymi krajami Unii Europejskiej.

No ale to może pan dyrektor więcej...

**PRZEWODNICZĄCY**  
**JAROSŁAW RUSIECKI**

Bardzo proszę, Panie Dyrektorze.

**ZASTĘPCA DYREKTORA**  
**DEPARTAMENTU POLITYKI ZBROJENIOWEJ**  
**W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ**  
**MATEUSZ SAROSIEK**

Dziękuję, Panie Przewodniczący. Dziękuję, Panie Ministrze.

Dokładnie tak jak pan minister mówił, właśnie współpraca z Koreą to jest też szansa dla przemysłu koreańskiego, żeby dużo bardziej zaistnieć na rynku europejskim.

Koreańczycy, o czym się przekonujemy w tej chwili, dysponują bardzo zaawansowaną technologią.

I właśnie na podstawie naszych niedawnych działań – poczynając od tego, że w pierwszej kolejności naszym zadaniem jest zapewnienie wystarczających zdolności Siłom Zbrojnym RP... A to się przekłada na to, że zaistnienie Koreańczyków tutaj, nawiązanie współpracy z naszym przemysłem zbrojeniowym, głównie Polską Grupą Zbrojeniową, ustanowienie zdolności produkcyjnych... Pozwolę sobie na takie słowa: oni internalizują swoje osiągnięcia w Polsce, wchodząc na rynek europejski. Dzięki temu zwiększa się konkurencyjność, ale również zwiększają się szanse naszego przemysłu. I odnosimy wrażenie, że strona koreańska, w tym rządowa, dobrze rozumie te aspekty. Dlatego też jest dość duże wsparcie.

A teraz może bliższy panu przewodniczącemu temat, bo pan przewodniczący wspominał o raketach Piorun z Mesko... Ogólnie rzecz biorąc, tam, gdzie możemy, staramy się bardzo aktywnie wspierać działania eksportowe Polskiej Grupy Zbrojeniowej, wspólnie uczestnicząc w różnych międzynarodowych targach, jak również w rozmowach bilateralnych. I dobrze pan przewodniczący powiedział: Piorun jest świetnym przykładem. Bo muszę powiedzieć nieskromnie, że właśnie dzięki działaniom Ministerstwa Obrony Narodowej, resortu, strona estońska jest w stanie pozyskać 300 rakiet Piorun i odpowiednią liczbę zestawów startowych. Zawsze tych zestawów jest troszeczkę mniej, bo to jest w proporcjach. A doszło do tego dlatego, iż w rozmowach bilateralnych, które prowadzimy z wieloma partnerami, zaproponowaliśmy stronie estońskiej dołączenie do naszego zamówienia. Czyli aneks do naszej umowy i zwiększenie o kilka tysięcy wolumenu zamówienia. Przez podpisanie międzyrządowego MoU Agencja Uzbrojenia została umocowana do tego, żeby wynegocjować kontrakt. Dzięki temu strona estońska nie była zmuszona przeprowadzać długich, żmudnych postępowań konkurencyjnych, których wynik mógł być nie do końca jasny na początku, dzięki temu właśnie, dzięki takiej współpracy. Zresztą państwa w tej chwili są zachęcane

przez organy Unii Europejskiej i NATO do tego, żeby porównywać swoje potrzeby, dokonywać wspólnych zamówień, żeby korzystać z efektów skali, synergii, żeby budować wspólne łańcuchy dostaw zabezpieczenia eksploatacyjnego. I to właśnie budujemy z partnerami.

Muszę powiedzieć, że właśnie w ten sposób pokazujemy też realne wsparcie ze strony polskiej, polskiego resortu obrony narodowej, swoich partnerów, szczególnie tych mniejszych państw, których budżety są znacznie mniejsze. Skorzystanie z naszego efektu skali to dla nich szansa. Zaproszenie ich do naszego dużego wolumenu naprawdę otworzyło im drzwi.

I tutaj mogę powiedzieć, że istnieje możliwość dołączenia innych partnerów. Nie będę mówił o szczegółach, bo to jest szansa, ale właśnie taką współpracę...

*(Wypowiedź poza mikrofonem)*

Tak, dokładnie. Nie chcę zbyt wcześnie...  
Dziękuję bardzo.

#### PRZEWODNICZĄCY JAROSŁAW RUSIECKI

Pan senator Rafał Ślusarz.  
Bardzo proszę, Panie Przewodniczący.

#### SENATOR RAFAŁ ŚLUSARZ

Ja gratuluję tego ukierunkowania na Koreę Południową. Troszkę się tym interesowałem.

Taka krótka informacja: 20 lat temu liczba nowych wynalazków niemieckich w stosunku do koreańskich to było 10:1, obecnie jest 10:11 na korzyść Korei.

*(Wypowiedź poza mikrofonem)*

Tak że jest to w tej chwili po prostu niezwykle dynamiczna opcja. A więc gratuluję. W to należało wejść.

*(Brak nagrania)*

#### SEKRETARZ STANU W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ WOJCIECH SKURKIEWICZ

...Mieć świadomość, Panie Przewodniczący, że przemysł koreański...

*(Wypowiedź poza mikrofonem)*

Ten sprzęt, który mają Koreańczycy, jest produkowany przy dużym czy bardzo dużym zaangażowaniu strony amerykańskiej. On jest również zunifikowany, kompatybilny ze sprzętem amerykańskim. To jest dla nas też jeden z kluczowych elementów – mieć ten sprzęt w miarę ujednolicony. I to też jest element, który, że tak powiem, przyświecał ministrowi Błaszczakowi w trakcie poszukiwania kierunków potencjalnych dostarczycieli nowoczesnego sprzętu. A więc absolutnie jest to ważna rzecz.

I pamiętajmy, że przecież Korea Południowa od lat pięćdziesiątych jest praktycznie cały czas w stanie wojny. Oni ten przemysł mają ustawiony na potrzeby czasu wojny...

*(Wypowiedź poza mikrofonem)*

Tak że...

**PRZEWODNICZĄCY  
JAROSŁAW RUSIECKI**

Bardzo dziękuję.

Czy jeszcze państwo senatorowie?

Jeśli nie ma pytań...

*(Wypowiedź poza mikrofonem)*

I z naszych kolegów, którzy zdalnie...

Chciałbym bardzo serdecznie podziękować panu ministrowi, panom generałom, panu komandorowi, panu dyrektorowi, panu pułkownikowi za obecność, za bardzo dokładną i szczegółową informację na należytych poziomach, za przedstawione wiadomości. Bardzo serdecznie dziękuję. Dziękuję również państwu senatorom.

Myślę, że kolejne nasze posiedzenia również będą nasycone dobrymi informacjami dla polskich Sił Zbrojnych, dla bezpieczeństwa Polski.

Chciałbym też pogratulować panu gen. Kupielowi, że dokonał przełomu, przerwania tej wielkiej, czasami biurokratycznej, mitręgi, która trawiła... Oczywiście ja pamiętam dokładnie dzień 20 grudnia 2016 r. Wtedy pan pułkownik

– potem szef Inspektoratu Uzbrojenia – dokonał tych przełomowych decyzji, ważnych dla polskich Sił Zbrojnych, ale i dla polskiego przemysłu. Tutaj oczywiście dużo informacji koncentruje się na Mesko, ale Mesko to nie tylko Skarżysko – prawda, Panie Ministrze? Bo te najważniejsze przedsięwzięcia inwestycyjne czy równie ważne dzieją się w Pionkach, które dla polskiego bezpieczeństwa w obszarze dostaw amunicji są niezwykle, niezwykle istotne i ważne.

Bardzo dziękuję...

**SEKRETARZ STANU  
W MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ  
WOJCIECH SKURKIEWICZ**

Panie Przewodniczący, to uchylę rąbka tajemnicy, że Pionki i Skarżysko mają też kluczową pozycję, jeżeli chodzi o pozyskanie na wyposażenie zestawów raketowych... I będą w sposób właściwy wykorzystywane – najdelikatniej mówiąc.

**PRZEWODNICZĄCY  
JAROSŁAW RUSIECKI**

Bardzo się z tego cieszymy.

Jeszcze raz wspomnę o uroczystości, o Święcie Sztabu Generalnego WP. Pan gen. Andrzejczak o nowoczesności mówił bardzo dużo i z należyłą powagą w swoim wystąpieniu. Nowoczesność uzbrojenia polskich Sił Zbrojnych, wyszkolenie polskich Sił Zbrojnych to są wyzwania, które mogą przynieść Polsce bezpieczeństwo.

*(Rozmowy na sali)*

Dziękuję panom za uczestniczenie w dzisiejszym posiedzeniu senackiej komisji obrony. Dziękuję państwu senatorom.

Zamykam posiedzenie.

*(Rozmowy na sali)*

Dziękuję bardzo.

*(Koniec posiedzenia o godzinie 18 minut 29)*





**Kancelaria Senatu**

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie:

Centrum Informacyjne Senatu, Dział Wydawniczy